

T.C.
ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI
Dış İlişkiler ve Yurt Dışı İşçi Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

30 MAYIS – 14 HAZİRAN 2012
TARİHLERİ ARASINDA
CENEVRE’DE DÜZENLENEN
101. ULUSLARARASI ÇALIŞMA
KONFERANSI
RAPORU

(Eylül 2012)

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	3
GENEL KURUL ÇALIŞMALARI.....	5
KOMİTE ÇALIŞMALARI.....	10
BÜTÇE KOMİTESİ.....	10
STANDARTLARIN UYGULANMASI (APLİKASYON) KOMİTESİ	11
SOSYAL KORUMA TABANLARI KOMİTESİ	17
GENÇ İSTİHDAMI KRİZİ KOMİTESİ	21
GENÇ İSTİHDAMINA İLİŞKİN KOMİTE'DE KABUL EDİLEN SONUÇ KARARI METNİNİN ÖZETİ	28
ÇALIŞMAYA İLİŞKİN TEMEL HAK VE İLKELER KOMİTESİ	38
MYANMAR'A İLİŞKİN ÖZEL OTURUM KOMİTESİ	43

EKLER

I. ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANI SAYIN FARUK ÇELİK'İN 101'İNCİ ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSI GENEL KURULUNA HİTABI.....	44
II TÜRKİYE İŞVEREN SENDİKALARI KONFEDERASYONU YÖNETİM KURULU BAŞKANI, TÜRK İŞVEREN DELEGESİ TUĞRUL KUDATGOBİLİK'İN 101. ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSINDA YAPTIĞI KONUŞMA	48
III TÜRKİYE İŞÇİ DELEGESİ VE TÜRK-İŞ GENEL BAŞKANI MUSTAFA KUMLU'NUN 101. ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSINDA YAPTIĞI KONUŞMA	53
IV.SOSYAL KORUMA TABANLARINA İLİŞKİN 202 SAYILI TAVSİYE KARARI, 2012	57
V - ÜLKEMİZ HEYET LİSTESİ.....	69

GİRİŞ

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) her yıl hükümet, işçi ve işveren temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirilen konferanslarının 101.'si 30 Mayıs-14 Haziran 2012 tarihleri arasında Cenevre'de yapılmıştır.

Ülkemiz Konferansa Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Faruk ÇELİK'in başkanlığında Ek-V'te yer alan hükümet, işçi ve işveren kesimi temsilcilerinden oluşan bir heyetle katılmıştır.

Açılış ve Konferans Komiteleri

Konferans hükümet, işçi ve işveren temsilcilerinin 29 Mayıs 2012 tarihinde yaptıkları hazırlık toplantısını müteakiben 30 Mayıs 2012 tarihinde Birleşmiş Milletler Binası Genel Kurul salonunda toplanarak resmen açılmış ve Konferans'ta ele alınacak teknik konuları görüşecek olan Komiteler oluşturulmuştur.

Bu yılki Konferans için belirlenen konulara ilişkin komiteler aşağıdadır:

- I.** ILO Yönetim Kurulu Başkanı'nın ve Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdürü'nün Raporları,
- II.** Program ve bütçe görüşmeleri
- III.** Sözleşme ve Tavsiye Kararlarının Uygulanmasına ilişkin Bilgi ve Raporlar (Standartların Uygulanması Komitesi)
- IV.** Sosyal Koruma Tabanları Konusunda müstakil bir Tavsiye Kararının kabulüne yönelik görüşmeler

V. Genç İstihdamı Krizi

VI. Adil küreselleşme için sosyal adalet konusunda ILO'nun 2008 tarihli Bildirgesi'nin ve 1998 tarihli Çalışmaya İlişkin Temel Haklar ve İlkeler ILO Bildirgesi'nin (Haziran 2010 tarihinde gözden geçirilmiş) izlenmesi çerçevesinde, Çalışmaya İlişkin Temel Haklar ve İlkeler Stratejik Hedefi Üzerine Tekrarlanan Görüşme

VII. Myanmar'ın, Soruşturma Komisyonu'nun tavsiye kararlarına uyması için Konferans tarafından daha önceden alınan tedbir kararlarının değerlendirilmesi

29 Mayıs 2012 tarihinde yapılan bilgilendirme amaçlı hazırlık toplantılarını müteakiben Konferans, 30 Mayıs 2012 tarihinde Başkan ve Başkan Yardımcılarını seçerek çalışmalara başlamıştır. Konferans Başkanlığına Dominik Cumhuriyeti Başkan Yardımcısı Rafael Francisco de CASTRO, Başkan Yardımcılıklarına ise Hükümet Kesiminden Ürdünlü Rajab SUKAYRİ, İşveren Kesiminden İsviçreli Blaise MATTHEY ve İşçi Kesiminden Kenyalı Francis ATWALİ seçilmişlerdir.

Genel Kurul 30 Mayıs'daki toplantısından sonra 6 Haziran 2012 tarihine kadar toplanmamış, ancak Komite çalışmaları 8 Haziran 2012 tarihine kadar devam etmiştir.

GENEL KURUL ÇALIŞMALARI

Genel Kurul'da görüşmeler 6 Haziran Çarşamba günü başlamış ve 14 Haziran Perşembe günü sona ermiştir.

Yönetim Kurulu Başkanı, 2011 Haziran ve 2012 Haziran dönemini içeren süreçte Kurul çalışmaları hakkında Konferansa bir rapor sunmuştur.

Uluslararası Çalışma Bürosu'nun Genel Müdürü her yıl Konferansa, güncel sosyal politika konulu olarak sunduğu raporu bu yıl sunmayacağını ve geçen yıl sunduğu “Yeni Bir Sosyal Adalet Çağı” isimli raporun güncelliğinin devam ettiğini belirtmiştir. Ayrıca Genel Müdür, geçen yıl da olduğu gibi, işgal edilmiş Arap topraklarındaki çalışanların durumu konusunda bir rapor da yayınlamıştır.

Genel Müdür aynı zamanda 2010-2011 döneminde Uluslararası Çalışma Örgütü'nün program uygulamasına ve sağlanan başarılarla ilişkin bir rapor sunmuştur.

Bu raporlara ilişkin görüşmeler kapsamında her yıl olduğu gibi üç kesimin temsilcileri Genel Kurul'a hitap etmiştir.

Bakanımız Sayın Faruk ÇELİK 11 Haziran 2012 Salı günü yaptığı konuşmasına özetle, sosyal adaletin güçlü ekonomik büyüme ile birlikte ön planda tutulması gerektiğini belirterek başlamıştır. Sayın Bakan, küresel ekonomik krizin pek çok farklı sorunları da beraberinde getirdiğini, siyasi iradelerin bu sorunları giderici çözümler üretebildiği müddetçe halkları tarafından başarılı görüleceklerini ifade etmiştir.

Hükümetin sürdürmekte olduğu makroekonomik politikalar ve reformlar sayesinde, Türkiye'nin küresel mali kriz karşısında başarılı bir sınav verdiğini ifade eden Sayın Bakan, işsizlik oranının Şubat 2012'de, kriz döneminden bile aşağıda gerçekleştiğini (%9,1), Türkiye'nin G20 ülkeleri arasında kriz sonrasında işsizlik oranını en hızlı düşüren ülkeler arasında yer aldığını, 2010 ve 2011 yılında kaydedilen büyüme oranları ile OECD ülkeleri arasında birinci, G20 ülkeleri arasında ise ikinci en hızlı büyüyen ekonomi olduğunu belirtmiştir.

Sayın Bakan ayrıca, kayıt dışı istihdamla mücadelede önemli oranda yol alındığını, aktif işgücü politikaları çerçevesinde yılda 300 bin işsizlinin meslek edindirme programlarından yararlandırıldığını ve herkesin genel sağlık sigortası kapsamına alındığını ifade etmiştir.

Sayın Bakan, Türkiye'de işsizlik oranının 2009'un ilk çeyreğinden bu yana sürekli düşüş halinde olduğunu, genç işsizliği oranında ise daha hızlı bir düşüş trendinin yakalandığını "Ulusal Gençlik İstihdam Eylem Planı" çerçevesinde bu oranın daha da aşağılara çekilmesinin hedeflendiğini, yeni bir uygulama olan "iş ve meslek danışmanları" ve "işbaşı eğitim programları" ile işgücü piyasasındaki arz-talep uyumsuzluğunu giderici çalışmalara ağırlık verildiğini ifade etmiştir.

Konuşmasının son kısmında Sayın Bakan, geçtiğimiz yıldan bu yana çalışma hayatına ilişkin olarak sosyal diyalog yoluyla hazırlanan ve Hükümet tarafından hayata geçirilen düzenlemelerden ve Türkiye Cumhuriyeti'nin 100'üncü kuruluş yıldönümünü kutlayacağı 2023 yılına yönelik vizyonu çerçevesinde hazırlanan "Ulusal İstihdam Stratejisi"nden söz etmiştir.

Sayın Bakan, konuşmasında ayrıca, işgal altında bulunan Arap topraklarında yıllardır devam eden olumsuzlukların ve insafsızca uygulanan ablukanın bir an

önce sonlandırılmasının ve barış sürecine geçilmesinin çalışma hayatına da olumlu yansımaları olacağı inancını ifade etmiştir.

Konuşma metni ekte yer almaktadır (Ek-I).

İşveren kesimi adına TİSK Genel Başkanı Sayın Tuğrul KUTADGOBİLİK yaptığı konuşmada özetle, küresel finansal kriz nedeniyle çeşitli ekonomilerde durgunluk ve depresyonlara, rekor işsizlik seviyelerine ve özellikle Euro Bölgesindeki bazı ülkelerin telaffuz edilmeyen iflaslarına, işgücü ve ürün piyasalarında yapılacak yönetim reformları ile oluşturulacak daha güçlü makroekonomik ve yapısal politikalara yönelik yeni bir iradeye ihtiyaç duyulduğunu ifade etmiştir.

Sayın Başkan, toplu iş hukukunu düzenleyen kanunlardaki değişiklik çalışmalarında önemli adımlar atıldığını ifade ederek 2821 ve 2822 sayılı Kanunlarda değişiklik yapacak olan yeni bir kanun tasarısının hazırlanarak TBMM'ye sunulduğunu, Türk iş hayatı ile endüstriyel ilişkilerinde köklü değişiklikler yapacak olan Türk Borçlar Kanunu ile Türk Ticaret Kanunu'nun hayata geçirildiğini belirtmiştir.

Sayın Başkan, küresel krizin, işsizlik, demografik değişim ve sosyal güvenlik gibi alanlardaki birçok dengesizliği ve sorunu daha da kötüleştirdiğini, bu yılki Konferans gündeminde yer alan iki maddenin bu hayati sorunlarla ilgili üçlü yapıda bir platform oluşturacağını ifade ederek karmaşık yapıdaki sorunlara çözüm bulmak ve dezavantajlı gruplar için yeni politikalar belirlemek gerektiğini dile getirmiştir.

TİSK Camiasının Türkiye'de çocuk işçiliği ile mücadele konusunda öncü kuruluşlardan biri olduğunu ve 1993 Kasım ayında başlattıkları faaliyetlerin, "ILO Uluslararası Çocuk İşçiliğinin Ortadan Kaldırılması Programı" çerçevesinde

yürütüldüğünü ifade eden Sayın Başkan, söz konusu çalışmaların uluslararası alanda "TİSK modeli" olarak tanımlandığını belirtmiştir.

Sayın Başkan, TİSK'in engelli bireylerin istihdam edilebilirliklerini geliştirme ve kadınların istihdamının artırılmasına yönelik birçok faaliyetinin de mevcut olduğunu ve çeşitli kurum ve kuruluşlarla projeler yürüttüğünü ifade etmiştir.

Sayın Başkan konuşmasında, Türk işverenlerinin Türkiye ekonomisinin geleceği için kötümser olmadığını belirterek Türkiye Ekonomisine ilişkin bazı verileri de paylaşmıştır.

Konuşma metni ekte yer almaktadır (Ek-II).

İşçi kesimi adına TÜRK-İŞ Genel Başkanı Sayın Mustafa KUMLU ise yaptığı konuşmada özetle, son bir yıllık süreçte gözlemlenen tek şeyin işsizlik, yoksulluk ve adaletsizliğin artması, örgütsüz ve mutsuz toplumlar yaratılması, dünyanın ise ekonomik ve sosyal bir çıkmaza sokulması olduğunu belirtmiştir.

Sayın Başkan, istihdamdaki büyümenin %1,5'te kaldığının çeşitli zeminlerde dile getirildiğini, bunun da istihdam açığının kapatılmasını imkânsız hale getireceğini, ILO kayıtlarına göre, 2007 yılından bugüne, genç işsiz sayısının dört milyon arttığını, içinde bulunduğumuz bu olumsuzluklara karşı, yapılması gerekenler belli iken; planların hala, krize neden olan düzeni ve finans çevrelerini kurtarmak üzerine yapıldığını ifade etmiştir.

Türkiye’de, bu sorunların yanında kayıt dışı ekonominin de yaygın olduğunu ifade eden Sayın Başkan, insanların kayıt dışında veya insan onuruna yakışmayan koşullarda çalışmaya zorlandığını belirtmiştir.

Ulusal İstihdam Stratejisi belgesinin, esnek çalışma biçimlerini yaygınlaştırmayı amaçladığını, özel istihdam bürolarına işçi kiralama yetkisi verilmesini öngördüğünü belirten Sayın Başkan, Hükümetin ayrıca, ulusal asgari ücreti bölgelere göre azaltmayı hedeflediğini dile getirmiştir.

Sayın Başkan, Türkiye'nin iş kazası meydana gelen ülkeler arasındaki yerine değinmiş ve İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısının bir an önce yasalaşmasını ve uygulamalardaki eksikliklerin giderilmesini beklediklerini ifade etmiştir.

Sayın Başkan, toplu iş sözleşmesi, grev ve lokavt yasası ile sendikalar yasasını tek bir yasada birleştiren Toplu İş İlişkileri Yasa Tasarısı'nın TBMM gündeminde olduğunu, tarafların üzerinde bütünüyle uzlaşma sağlayamadıkları bu tasarının, çalışan kesimin talepleri doğrultusunda son değişiklikler yapılarak bir an önce yasalaşması gerektiğini belirtmiştir.

Sayın Başkan ayrıca, kamu görevlilerinin sendikal haklarında Nisan ayında değişiklik yapıldığını ancak, bunun kamu görevlilerine ILO Sözleşmeleri ile uyumlu bir toplu sözleşme ve grev hakkını tanınmadığını ifade etmiştir.

Konuşma metni ekte yer almaktadır (Ek-III).

KOMİTE ÇALIŞMALARI

BÜTÇE KOMİTESİ

Komite, Uluslararası Çalışma Örgütü'ne üye ülkelerin Örgüt'e ödedikleri katkı paylarına ait güncel durumlarını inceleyerek hazırlamış olduğu cetveli sunmuş ve buna göre geçmiş yıllara ait borçlu ülkeleri belirlemiştir. Bu yılki (2012) katkı paylarını ödeyemeyen ülkelerin yanı sıra 2011 yılına ait paylarını ve hatta daha evvelki yıllara ait katkı paylarını ödeyemeyen ülkeler de Komite'nin bilgisine sunulmuştur. Ülkemiz 2.232.267 İsviçre Frankı olan 2012 yılına ait katkı payının tamamını ödemiştir.

ILO'nun 2013 yılı bütçesine ait olmak üzere, ILO tarafından önerilen ve BM tarafından revize edilen, ülkelerin ödeyeceği katkı payına ait oranlar bir liste halinde açıklanmıştır. Buna göre Türkiye'nin katkı payı oranı değişmeyerek 2012 yılında olduğu gibi ILO bütçesinin % 0,617 oranında kalmıştır.

ILO, İdari Mahkemesi'nin boş olan bir Hakimlik kadrosuna Karayipler ve Latin Amerika Bölgesinden (Britanya Adalarının bulunduğu Saint Kitts- Nevis'ten) Hugh Antony RAWLİNS'i seçmiştir.

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 2011 yılına ait mali raporu ise herhangi bir tartışma yapılmadan hem Komite'de hem de Genel Kurul'da kabul edilmiştir.

Örgüt'ün önümüzdeki döneme ait iki yıllık bütçesi 2013 yılında yapılacak 102. Genel Konferans'ta belirlenecektir.

STANDARTLARIN UYGULANMASI (APLİKASYON) KOMİTESİ

Uluslararası Çalışma Konferansı Tüzüğü'nün 7. maddesi ile uyumlu olarak faaliyet gösteren Standartların Uygulanması Komitesi, 117 hükümet, 46 işveren ve 13 işçi üyesi olmak üzere toplam 176 üyeden oluşmuştur. Komite Başkanlığını Brezilya hükümetinden Sergio Paixao PARDO, Başkan Yardımcılıklarını işveren kesimi adına İngiltere'den Christopher SYDER, işçi kesimi adına Belçika'dan Marc LEEMANS yürütmüştür.

Komite, çalışmalarına Sözleşme ve Tavsiye Kararlarının uygulanmasına ilişkin genel konulara yönelik görüşmelerle başlamıştır. Genel görüşme temel olarak ILO Uzmanlar Komitesi tarafından hazırlanan ve "Küreselleşmeye İnsani Boyut Kazandırmak" başlıklı, temel Sözleşmelerin ülkeler tarafından onaylanma durumunu inceleyen Genel Anket üzerinden yürütülmüştür. Uzmanlar Komitesi'nin çalışmalarında yapılan yeni düzenlemeye göre ülkeler temel Sözleşmelere ilişkin önceden iki yılda bir gönderdikleri raporları bundan böyle üç yılda bir göndereceklerdir. Sözleşmelerin uygulanmasının denetlenmesi ve teknik işbirliği konusunda Genel Sekreter temsilcisi uluslararası çalışma standartlarının uygulanmasının denetiminin teknik yardımla desteklenmesi gerektiğini belirterek, uluslararası çalışma standartları altındaki uygulama ve raporlama yükümlülüklerini yerine getirmede aksaklık yaşayan 28 ülkeye 2012 –2013 dönemini kapsayacak şekilde 2 milyon ABD Doları teknik yardım sağlanacağını vurgulamıştır. Görüşmede, ILO'nun sekiz temel sözleşmesinin tüm üye ülkeler tarafından onaylanması için 2015 yılının hedef olarak belirlendiğinin altı çizilmiştir. Tüm taraflar, onay sayısının artırılması ile birlikte, halihazırda onaylanmış olan sözleşmelerin ülkeler tarafından uygulanmasının temel önemi haiz olduğu konusunda mutabık kalmıştır.

“Genel Anket” kapsamındaki denetim ve raporlama işlevine ilişkin olarak işveren grubu temsilcisi, ILO standartlarının denetimine ilişkin genel sorumluluğun, tüm üye devletlerin hükümet, işveren ve işçi temsilcilerinden müteşekkil olan Uluslararası Çalışma Konferansı’na ait olduğunu ifade ederek, ILO Uzmanlar Komitesi’nin bu bağlamda sadece hazırlık çalışmalarını yürütmekle yükümlü olduğunu belirtmiştir. İşveren temsilcisi Uzmanlar Komitesi’nin grev hakkına ilişkin yorumlarını uzun süredir eleştirdiklerini, grev hakkının bir çok ülkede ulusal düzeyde mevcut olmakla birlikte “Genel Anket”te yer alan grev hakkına ilişkin yorumların, ILO’nun üçlü yapısının siyasi olarak kabul edilen görüşlerini yansıtmadığını, 87 sayılı ILO Sendika Özgürlüğü ve Sendikalaşma Hakkının Korunması Sözleşmesi metninde grev hakkından bahsedilmediğini ifade ederek, bu konudaki kurallara karar verecek belirleyici organın Uzmanlar Komitesi değil, Uluslararası Çalışma Konferansı olduğunu ve ILO Ana Sözleşmesinin 37. maddesine göre, uluslararası çalışma Sözleşmelerinin nihai yorumlamasını yapabilecek tek kurumun Uluslararası Adalet Divanı olduğunu belirtmiştir.

İşçi grubu temsilcisi grev hakkının, sendikal özgürlüklerin kaçınılmaz bir sonucu ve açık bir şekilde 87 sayılı Sözleşmeden kaynaklı bir hak olduğunu, Uzmanlar Komitesinin bağımsızlık, nesnellik ve tarafsızlık ilkelerini takip eden teknik bir organ olduğunu, her ne kadar Sözleşmelere yönelik bağlayıcı yorum yapma görevi olmasa da Sözleşme hükümlerinin içerik ve anlamını inceleyerek buna ilişkin görüş bildirmesinin zorunlu olduğunu ifade etmiştir. Söz konusu temsilci, grev hakkının sendikal özgürlüklerin temel bir bileşeni olduğunu ve bu hak olmadan işçilerin toplu sözleşmede herhangi bir etkide bulunma gücüne sahip olmayacağını, sendikal özgürlüklerin tamamlayıcı bir parçası olarak grev hakkının sorgulanmasının diğer hak ve özgürlüklerin uygulamada anlamsız hale gelmesine neden olacağını, temel çalışma hakları ve bunların denetim mekanizması bağlamında yorumlanması, sosyal hak ve sivil özgürlüklerin sürengenliğinin sağlanmasında temel unsurlar olduğunu belirtmiştir.

Genel görüşmeden sonra Komite, ülkelerin Sözleşme ve Tavsiye Kararlarını yetkili makama arz ve onaylanan Sözleşmelerin uygulanmasına ilişkin rapor gönderme yükümlülüklerini yerine getirmelerine ilişkin durumları değerlendirmiştir. Bu bağlamda Komite, Uzmanlar Komitesi'nin raporunun 31. paragrafı (onaylanan Sözleşmelere ilişkin son iki yıl veya daha fazla süre boyunca rapor göndermeme), 37. paragrafı (onaylanan Sözleşmelere ilişkin ilk raporu göndermeme), 40. paragrafı (Uzmanlar Komitesinin yorumlarına cevap olarak bilgi göndermeme), 89. paragrafı (onaylanan Sözleşme ve Tavsiye Kararlarını yetkili makama arz etmeme) ve 98. paragrafı (onaylanmamış Sözleşme ve Tavsiye Kararlarına ilişkin son beş yılda rapor göndermeme) kapsamında ülkelerden açıklama talebinde bulunmuştur. Ülkemiz sayılan durumlardan herhangi birisinde bulunmamaktadır.

Komitenin takip eden oturumlarında, işçi grubu temsilcisi, Komite çalışmalarının ikinci haftasında ele alınması öngörülen 25 ülkelik kısa listesinin belirlenmesine yönelik toplantıya işveren grubu temsilcilerinin katılmadığını, işverenlerin listenin belirlenmesine yönelik olarak öne sürdükleri koşulların kendilerince kabul edilemez olduğunu belirtmiştir. Listenin belirlenmesine yönelik yaşanan bu anlaşmazlık karşısında işçi grubu, kendilerinin uzun listeye dayalı olarak hazırladığı kısa listedeki ülkelerin görüşülmesini teklif etmiş, ancak bu teklif hükümetlerce kabul görmemiştir.

İşveren grubu temsilcisi, Uzmanlar Komitesi tarafından yayınlanan “Genel Anket”in, Konferans Komitesine, ILO üye devletleri tarafından onaylanan çalışma standartlarının uygulanmasını denetleme konusunda yardımcı nitelikte olması gerektiğini, Genel Anketin, Uzmanlar Komitesinin raporu gibi ILO’nun üçlü yapısının tamamen üzerinde mutabık kaldığı bir metin olmadığını, “Genel Anket” içinde sendikal özgürlüklere ilişkin 87 sayılı Sözleşmenin, Uzmanlar Komitesinin grev hakkı konusundaki yorumlarını içerdiğini belirtilmiştir. İşveren

grubuna göre Uzmanlar Komitesi tarafından grev hakkına ilişkin yapılan yorumlar tamamen kabul edilemez niteliktedir. İşverenler, uzun zamandır, Uzmanlar Komitesinin, ulusal mevzuatlarda kabul edilen grev hakkının ne şekilde icra edilebileceğine yönelik yorumlarına karşı çıkmaktadır. Bunun temelinde işverenlere göre 87 sayılı Sözleşmenin grev hakkı konusunda açık hükümler içermemesi ve Uzmanlar Komitesinin bu yönde görüş bildirmesinin doğru olmaması yatmaktadır. Uzmanlar Komitesinin yetki ve sorumluluğu, 87 sayılı Sözleşmenin uygulanışına ilişkin yorumda bulunmaktır ve grev hakkını söz konusu sözleşmeye dahil edecek şekilde yorumlamak değildir. “Genel Anket”, Konferans Komitesi tarafından çalışmalarına kılavuzluk sağlayacak şekilde kullanılmak amacıyla hazırlanmaktadır. ILO Ana Sözleşmesinin 37. maddesine göre uluslararası çalışma Sözleşmelerinin belirleyici yorumunu sadece Uluslararası Adalet Divanı yapabilmektedir. Ana Sözleşmenin uygulanması durumunda, 87 sayılı Sözleşmenin metninde grev hakkına ilişkin herhangi bir referansın bulunmaması göz önüne alındığında, uluslararası düzeyde kabul edilen yorumlama kurallarına göre 87 sayılı Sözleşme grev hakkı olmadan yorumlanmalıdır. İşverenlere göre grev hakkına ilişkin yorumlama önemli bir konudur, çünkü her bir ülke, endüstriyel ilişkilerde yaşanan sorunların nasıl çözüleceğini değerlendirirken grev hakkına ilişkin kendi kural ve uygulamalarını belirlemektedir. Bu tür bir yorum hükümetlerin, kanuni bir grevin hangi koşullarda ilan edilebileceği ve temel hizmetlerin neler olduğu gibi konularda hareket alanını kısıtlamaktadır.

İşveren grubu temsilcisi son olarak, “Genel Anket”e, “Genel Anket olağan denetim sürecinin bir parçasıdır ve Uzmanlar Komitesinin analizinin sonucudur. ILO’nun üçlü yapısının üzerinde mutabık kaldığı belirleyici bir metin değildir” ifadesi eklenmedikçe, Uzmanlar Komitesinin grev hakkına ilişkin yorumlarını içeren 87 sayılı Sözleşmenin denetimine konu olan ülkelerin listeye alınmasını

kabul etmeyeceklerini bildirmiştir. Bunun üzerine işçi grubu bu tür bir ifadenin rapora eklenmesinin kabul edilemez olduğunu bildirmiştir.

İşçi grubu bu durumunun Standartların Uygulanması Komitesinin tarihinde daha önce yaşanmamış bir durum olduğunu, Konferans başlayana kadar işverenlerin bu yönde bir itirazda bulunacaklarına ilişkin herhangi bir işaret vermediklerini, bir çok ülkeden gelen işçi temsilcisi için Komite çalışmalarının, ülkelerindeki hak ihlallerinin dile getirildiği tek platform olduğunu, işçi grubun müzakerelerin olumlu sonuçlanması için her türlü çabayı sarf ettiğini ve müzakere masasından kalkmadığını ifade etmiştir.

Farklı hükümet temsilcileri yaşanan bu durum karşısında, sorunun hükümetlerden kaynaklanmadığını belirterek, Standartların Uygulanması Komitesinin çalışma yöntemlerinin revize edilmesi ve sosyal tarafların Komitede ele alınacak ülkelerin kısa listesini belirlemesi için nesnel kriterlerin benimsenmesi gerektiğini bildirmiştir.

Karşılaşılan sorunun çözüm mercii olarak işveren grubu Uluslararası Çalışma Konferansını gösterirken, işçi grubu ILO Yönetim Kurulu nezdinde ele alınması gerektiğini öne sürmüştür.

Hükümet, işçi ve işveren tarafları aşağıdaki tekliflerin Konferansa sunulması üzerinde mutabık kalmışlardır:

- ILO Genel Müdüründen, Komitenin raporunda yer alan görüşleri ILO Yönetim Kuruluna iletmesini talep etmek;

- Yönetim Kurulunu, Kasım 2012’de yapacağı oturumundan önce gayri resmi üçlü danışma süreci de dahil olmak üzere, acil olarak uygun bir izleme süreci gerçekleştirmeye davet etmek;
- Standartların Uygulanması Komitesinin 49 ülkelik uzun listede yer alan ülkelere herhangi birini özel olarak görüşmemesi nedeniyle ve ILO denetim mekanizmasının işleyişine daha fazla zarar gelmesini önlemek için uzun listede yer alan ülkelere, Uzmanlar Komitesi’nin bir sonraki oturumunda değerlendirilmek üzere 1 Eylül 2012’ye kadar bir rapor göndermelerini talep etmek.

SOSYAL KORUMA TABANLARI KOMİTESİ

Konferansın 4. gündem maddesi olan “Sosyal Koruma Tabanları” konusunda kabul edilmesi öngörülen Tavsiye Kararı için oluşturulan Komite çalışmaları, hükümet kesimini temsil eden komite başkanı ile işçi ve işveren temsilcileri arasından seçilen birer başkan yardımcısının belirlenip Komite’de oylamaya sunulması ile başlamıştır. Konferans boyunca toplam 16 oturum gerçekleştiren Sosyal Koruma Tabanları Komitesi 79’u hükümet, 38’i işveren ve 72’si işçi temsilcisi olmak üzere toplam 189 üyeden oluşmuştur. Lüksemburg Hükümeti temsilcisi Jean FEYDER Komite Başkanı, Belçikalı işveren temsilcisi Kris DE MEESTER ile Yeni Zelandalı işçi temsilcisi Helen KELLY ise Komite Başkan Yardımcıları olarak seçilmiştir.

Komite Başkanı ve Başkan yardımcılarının seçiminden sonra Uluslararası Çalışma Bürosu’nun Komite’nin gündemini oluşturan raporları sunulmuş olup, Komite’nin çalışma usulleri belirlenmiştir. İlk oturumlarda, işveren ve işçi grupları, ülke grupları (Afrika, Avrupa Birliği) ve aralarında Türkiye’nin de bulunduğu 24 hükümet temsilcisi söz almış ve ayrıca, ILO Genel Müdürü Juan SOMAVIA da bir konuşma yapmıştır.

Tavsiye Kararı taslaklarının oluşturulması sürecinde Uluslararası Çalışma Bürosu tarafından Konferans’ın 2011 yılında gerçekleşen 100. Oturumu kapsamında sosyal koruma üzerine yinelenen görüşmeler sonucunda ILO Yönetim Kurulu’nun sosyal koruma tabanlarına ilişkin bir tavsiye kararının alınması hakkında kabul ettiği kararı takiben hazırlanan taslak metinler, üye ülkelerin görüşlerine sunulmuştur. İşveren ve işçi örgütlerinden gelen yanıtların özetlerini ve Büronun yorumlarını içeren ikinci rapora 118 Üye Devlet 221 yanıt vermiş ve raporda muhtemel bir Tavsiye Kararının alınması konusunda geniş bir mutabakata varıldığının gözlemlendiği vurgulanmıştır.

Komite çalışmaları kapsamında, genel oturumlar öncesinde grup toplantıları (Afrika, AB, IMEC, GRULAC, GCC, işçi ve işveren) gerçekleşmiş ve bu toplantılarda Tavsiye Kararı taslağının giriş bölümleri ve maddeleri ayrıntılı incelenerek bir sonraki Komite toplantısında görüşülecek olan maddelerle ilgili gruplar adına yapılacak değişiklik önerileri belirlenmiştir.

Komite toplantılarında görüşülen maddelerle ilgili ülke ya da gruplar bazında yapılan değişiklik önerileri oylamaya sunulmuş, oy çokluğuyla kabul edilen değişiklikler kaydedilerek son değerlendirmelerin yapılması amacıyla Taslak Hazırlama Komitesi'ne iletilmek üzere Tavsiye Kararı taslağına son hali verilmiştir.

Komite, üçüncü oturumunda Ulusal Sosyal Koruma Tabanları Tavsiye Kararı taslağı üzerindeki görüşmelerine başlamıştır. Katılım oranının ve ilginin son derece yüksek olduğu oturumlarda, giriş kısmı ve 22 fıkradan oluşan Tavsiye Kararı taslağının her maddesi tek tek okunarak ve görüntülü olarak da yansıtılarak görüşmeler gerçekleşmiş ve maddeler tartışmaya açılmıştır.

Oturumlarda, gruplar veya ülkeler tarafından yazılı olarak verilen değişiklik önerilerinin yanı sıra, sözlü olarak sunulan alt önerilerde tartışılıp görüşülmüş ve tartışmalardan sonra varılan mutabakat neticesinde maddeler ve fıkralar sonuca bağlanmıştır.

Ülkemiz hükümet temsilcisi, taslak metnin giriş kısmı ile I. ve II. Kısımla ilgili olarak dört yazılı ve bir de sözlü öneri sunmuş, yazılı önerilerden biri büyük bir çoğunlukla kabul edilmiştir.

Hem şekil hem de esas itibariyle, her madde üzerinde tartışmalar olmuş ve bazı Latin Amerika ülkeleri (Brezilya, Arjantin, Uruguay, Venezüella...), Amerika,

Kanada, Avustralya, Danimarka (AB adına), İsviçre, bazı Afrika (Afrika adına Zambiya, Namibya...) ve Asya ülkeleri (Bangladeş, Hindistan...) tartışmalarda sık sık söz alarak görüşlerini bildirmiştir.

Tartışmalar sonucunda taslak metnin giriş kısmı da dâhil olmak üzere birçok maddesinde değişiklikler yapılmış ve Tavsiye Kararı metni 7 Haziran 2012 tarihinde Komite'nin 15. oturumunda sonuçlanmıştır. Bu oturumda ayrıca, Afrika ülkeleri grubunun sosyal koruma tabanlarının oluşturulması hakkında Komite'ye sunduğu Karar taslağı görüşülüp kabul edilmiştir.

Komite çalışmaları sonucunda taslak metine son hali verilen Tavsiye Kararı, 14 Haziran 2012 tarihinde Genel Kurul'da yapılan oylama sonucu oybirliğiyle kabul edilmiştir. Oylamada ülkemiz Tavsiye Kararı'nın kabul edilmesi yönünde oy kullanmıştır.

Genel Kurul'da kabul edilen ve 24 maddeden oluşan Sosyal Koruma Tabanları Hakkında 202 Sayılı Tavsiye Kararı'nın içeriği özetle aşağıdaki konulardan oluşmaktadır:

- Yoksulluk, kırılganlık ve sosyal dışlanmayı önlemeyi veya azaltmayı amaçlayan bir korumayı temin eden ulusal düzeyde tanımlanmış temel sosyal güvenlik teminatlarının sağlanması.
- Mümkün olan en kısa sürede, temel sosyal güvenlik teminatlarından oluşan Sosyal Koruma Tabanlarının kurulması ve sürdürülmesi.
- İhtiyaç sahibi herkese, yaşam boyunca, ulusal düzeyde zaruri olarak tanımlanmış mal ve hizmetlere etkin erişimi birlikte temin eden temel sağlık hizmetlerinin ve gelir güvencesinin asgari düzeyde sağlanması.

- Sosyal Koruma Tabanlarının aşağıdaki asgari dört temel sosyal güvenlik teminatlarından oluşmasının sağlanması:
 - ✓ Analık hizmetleri de dâhil olmak üzere, yararlanılabilirlik, erişebilirlik, kabul edilebilirlik ve kaliteli olma ölçütlerine uyan temel sağlık hizmetleri gibi ulusal düzeyde tanımlanmış mal ve hizmetlerin tamamına erişim;
 - ✓ Beslenme, eğitim, bakım ve diğer gerekli mal ve hizmetlere erişim sağlayacak şekilde, çocuklar için en azından ulusal düzeyde tanımlanmış asgari seviyede temel gelir güvencesi;
 - ✓ Özellikle hastalık, işsizlik, analık ve maluliyet hallerinde, çalışma yaşında olup yeterli gelir kazanamayan kişiler için en azından ulusal düzeyde tanımlanmış asgari seviyede temel gelir güvencesi;
 - ✓ Yaşlı kişiler için en azından ulusal düzeyde tanımlanmış asgari seviyede temel gelir güvencesi.
- Sosyal güvenliğin genişletilmesi için ulusal stratejilerin oluşturulması ve uygulanması.

Sosyal Koruma Komitesi çalışmaları kapsamında Tavsiye Kararı metnini takiben bir de sonuç metni yayımlanmıştır. Söz konusu metinde Sosyal Koruma Komitesi'nin kabul ettiği Tavsiye Kararı'nın uygulanmasına yönelik talepler yer almaktadır.

Genel Kurul'da kabul edilen Sosyal Koruma Tabanları Hakkında 202 Sayılı Tavsiye Kararı ekte yer almaktadır (Ek-IV).

GENÇ İSTİHDAMI KRİZİ KOMİTESİ

Konferansın bir diğer gündem maddesi olan Genç İstihdam Krizi için oluşturulan Komite'nin başkanlığını Cezayir Hükümet Temsilcisi Nureddin BARDAD-DAİDJ, başkan yardımcılarını, işveren grubu adına Suudi Arabistan İşveren Temsilcisi Noura Saleh ALTURKİ; işçi grubu adına Bulgaristan İşçi Temsilcisi Plamen DİMITROV yapmıştır.

Hükümet, işçi ve işveren temsilcilerinin katılımıyla 15 oturumda gerçekleşen 5. Komite çalışmalarının ilk oturumu 31 Mayıs 2012 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Komite çalışmalarının ilk bölümünde aşağıdaki altı tema üzerinde görüşmeler yapılmıştır.

- İstihdam, Ekonomik ve Sektörel Politikalar
- Eğitim, Mesleki Eğitim, Beceri, Okuldan İşe Geçiş
- İstihdam Politikaları
- Genç Girişimciliği ve Bağımsız Çalışma
- Gençlerin Hakları
- Gelecekte Atılacak Adımlar

İlk oturumda Komite Başkanı ve yardımcıları seçildikten sonra Uluslararası Çalışma Örgütü'nün "Genç İstihdam Krizi: Harekete Geçme Zamanı " başlıklı raporuna ilişkin bir sunum yapılmıştır.

Komite başkanı Cezayirli Büyükelçi Nureddin BARDAD-DAİDJ genç istihdamının yaşanmış olan ekonomik ve finansal krizle derinleşen küresel bir sorun olduğuna değinmiş ve komite çalışmalarının amacının bu soruna çözüm aramak olduğunun altını çizmiştir.

101. Uluslararası Çalışma Konferansı'ndan bir hafta önce Cenevre'de gerçekleştirilen Genç İstihdam Forumuna tüm dünyadan 100'den fazla genç liderin, genç istihdamının mevcut durumunu ve başarılı girişimleri ele almak ve konuya ilişkin görüş teatisi yapmak üzere katıldığı dile getirilmiştir. Ayrıca, Forumdaki genç katılımcılar konuya ilişkin ILO çalışmaları hakkında bilgilendirilmiştir. Komitenin ilk oturumunda Foruma iştirak etmiş olan üç genç katılımcı Forumun

- (i) iş yaratma,
- (ii) eğitim ve mesleki eğitim,
- (iii) iş arama ve saygın işe geçiş,
- (iv) nitelikli iş ve çalışma hakları,
- (v) girişimcilik ve sosyal şirketler ve
- (vi) katılım ve güçlendirme

gibi temel 6 alana odaklandığını belirtmiş ve Forumun gençler ve ILO arasında bir bağlantı kurduğunu ifade etmiştir. Pek çok katılımcının Genç Forumunun Uluslararası Çalışma Konferansı'ndan önce gerçekleştirilmek üzere düzenlenecek olan yıllık bir etkinlik haline gelmesini istediğini dile getiren üç katılımcı, ILO'da genç danışma konseyi kurulması ve bu konsey çalışmalarının küresel bir genç ağ ile tamamlanması gerektiğini dile getirmiştir. Forumda gençlerin saygın işe geçişlerini kolaylaştırmak için eğitim ve mesleki eğitim sistemlerine özel bir önem atfedildiği ve eğitim müfredatıyla işgücü piyasasının gereksinimlerinin uyumlu olması gerektiği belirtilmiştir. Forumda güvencesiz istihdamla mücadeleyle ilgili devlet politikalarına ilişkin tartışmalar yinelenmiş ve sosyal korumanın gençleri de kapsamaması gerektiği vurgulanmıştır.

Komite Başkan Yardımcısı olan İşveren Temsilcisi Noura Saleh ALTURKİ işe başlayan gençlerin güçlendirilmesinin yanı sıra özel sektördeki işverenlerin de iş

yaratmaya teşvik edilmesi ve güçlendirilmesi gerektiğinin altını çizmiş ve gençlerin istihdam edilebileceği ve onlara yatırım yapılabilecek sürdürülebilir işletmelerin önemi üzerinde durmuştur. Her ülkenin kendine özgü ulusal koşullarının dikkate alınması gerektiğini belirten temsilci, genç istihdamının temel dayanağının ekonomik büyüme olduğunu belirtmiş ve

- (i) eğitim, mesleki eğitim, istihdam edilebilirlik
- (ii) iş arayanlara ve onların potansiyel işverenlerine yönelik etkili işgücü piyasası hizmetleri
- (iii) girişimcilik ve bağımsız çalışma desteklerinin işlerliği
- (iv) esnek ve erişilebilir istihdam seçenekleri

gibi dört temel politika ekseninden bahsetmiştir.

Genç işsizliğin sürdürülemez düzeylere geldiğini belirten Komite Başkan Yardımcısı, İşçi Temsilcisi Plamen DİMİTROV, istihdam odaklı büyümenin hükümetlerin makroekonomik politikalarının odak noktası olması gerektiği halde bilhassa Avrupa'daki mali tasarruf önlemlerinin genç işsizliğini aniden artırdığını ve çeşitli ülkelerde negatif büyümeye sebep olduğunu dile getirmiştir. Genç istihdamına ilişkin 2005 ILO Kararlarının aksine işsizlik krizine işgücü piyasasının esnekliğinin artırılarak çözüm aranması sebebiyle güvencesiz işlerin arttığını ifade etmiştir. İşçi Temsilcisi bu oturumda gençler için eşit haklar sağlayan ve istihdam güvencesi olan makroekonomik politikaların vurgulanması gerektiğini belirtmiştir.

Türkiye adına hükümet temsilcisi söz alarak 2005 ILO Kararlarında da belirtildiği gibi gençler için saygın iş imkânlarının oluşturulmasının yoksulluğu azaltmada, sürdürülebilir kalkınmada, herkesin pay alabileceği büyüme ve refahı sağlamada esas unsur olduğu gerçeğine dair inancını ve gençlere yatırım yapılmasının elzem

olduğunu düşündüğünü belirtmiştir. ILO'nun "Küresel İstihdam Eğilimleri-2012" raporuna atıfta bulunan temsilci komite gündeminin önemine değinerek ülkemizde genç istihdamına yönelik yürütülen iş ve meslek danışmanlığı, istihdam teşvikleri ve girişimcilik destekleri gibi bazı uygulamaları anlatmıştır.

Oturuma konuk olarak katılan ILO Genel Müdürü Juan SOMAVIA ise genç istihdam krizinin neredeyse her ülkede yaşanan bir sorun olduğunu vurgulayarak 2005 ve 2012 yılları arasındaki farkın yaşanan kriz olduğunu ancak bu soruna ilişkin daha fazla bilgi edinildiğini ve deneyim kazanıldığını belirtmiştir. Genç istihdam sorununun iş yaratan bir büyüme süreci olmadan çözülemeyeceğini ifade eden SOMAVIA, G20'nin ILO, IMF, Dünya Bankası ve OECD gibi uluslararası kuruluşları makroekonomik konularda istişareye davet ettiğini belirtmiştir.

İstihdam ve Ekonomi Politikaları konulu birinci temada işçi, işveren temsilcilerinin konuşmalarından sonra hükümet temsilcileri söz almıştır. Bu temada ekonomik büyümenin genç istihdamı ile arasındaki ilişkiye değinilmiş ve iş yaratılması ve gençlerin bu işlere erişimlerine yönelik politikalara öncelik verilmesi ve insan kaynaklarını geliştirme politikalarının ekonomik politikalarla ilişkilendirilmesi gerektiğine değinilmiştir.

İstihdam Edilebilirlik – Eğitim, Mesleki Eğitim ve Beceri ve Okuldan İşe Geçiş konulu ikinci temada Ellen JEPPESEN Danimarka'daki ikili mesleki eğitim ve uygulamalı eğitime ilişkin bir sunum yaparak uygulanan sistemle okul ve işin tutarlı ve kapsamlı bir şekilde değişimli olarak yürütüldüğünde okuldan işe geçişin nasıl kolaylaştığını anlatmıştır. Aynı oturuma konuk olarak katılan 101. Uluslararası Çalışma Konferansı Başkanı Rafael F. Alburquerque de CASTRO yaşanan genç istihdam krizinin ciddiyetine değinmiştir.

Türkiye adına konuşan hükümet temsilcisi eğitim ve mesleki eğitimin gençlerin işgücü piyasasına erişimlerini sağlayacak bir araç olduğuna değinmiş ve eğitim ve mesleki eğitim politikalarının istihdam politikalarıyla ilişkilendirilmesi gerektiğinin altını çizmiştir. Bu kapsamda yürütölmüş olan İstihdam ve Mesleki Eğitim İlişkisinin Güçlendirilmesi Eylem Planını detaylandırmış ve Mesleki Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesine değinmiş, Mesleki Yeterlilik Kurumu ve Ulusal Yeterlilik Sistemlerine ilişkin bilgi vermiştir.

İstihdam Politikaları konulu üçüncü temada Kate PHILIP bazı ölkelerdeki Kamu Yatırımı ve İstihdam Politikalarına (PEPs) ilişkin yapılan iyi uygulamalara dair bir sunum yapmıştır. Bu temada yapılan konuşmalarda aktif istihdam politikalarının ulusal koşullara göre şekillendiğine değinilmiş ve söz alan bazı hükümet temsilcileri ölkelerindeki uygulamaları anlatmıştır.

Türkiye adına söz alan hükümet temsilcisi genç istihdam krizinde uluslararası işbirliğinin önemine değinerek bunun en önemli örneklerinden birini teşkil eden BM Milletler Ortak Programı: “Herkes İçin İnsana Yakışır İş, Ulusal Gençlik İstihdam Programı ve Antalya Pilot Bölge Uygulaması” Projesini detaylıca anlatmıştır. Bu proje ile gençler arasında işsizliğin azaltılması ve özellikle göçmen ailelerdeki genç erkek ve kadınların işgücüne katılımının artırılmasının amaçlandığı ve genç işsizlerin insana yakışır işlere yerleştirilme oranının artırılmasının hedeflendiğı belirtilmiştir.

Genç Girişimciliğı ve Bağımsız Çalışma konulu dördüncü temada 2006 yılında kurulan Kenya Genç Girişimciliğı Geliştirme Fonu’ndan Mwata Juma MWANGALA Fona ilişkin bilgi vermiş ve Kenya’nın genç işsizliğı ile mücadele deneyimlerini paylaşmıştır.

Türkiye adına söz alan Hükümet Temsilcisi, kayıtdışı istihdam ve güvencesiz işlerin azaltılmasının bir diğer yolunun da gençlere destek vererek kendi işlerini kurmalarını sağlamak olduğunu belirtmiş ve genç istihdam krizinden çıkış için istihdam politikalarında genç girişimciliğinin vurgulanması gerektiğini ifade etmiştir. Ülkemizde genç girişimciliğinin teşvik edilmesi çerçevesinde KOBi'lerin desteklenmesine ve İŞKUR ve KOSGEB protokolüne değinilmiştir.

Gençlerin Hakları konulu beşinci temada Norveç Hükümet temsilcisi Hilde Schjelderup LEIRMO ülkesindeki istihdam ilişkilerine dair bilgi vermiştir. Bu tema çerçevesinde gençlerin işgücü piyasasındaki hakları ve bunların uygulanabilirliği tartışılmıştır. Uluslararası Çalışma Standartlarının gençlerin haklarını korumada ve istihdam edilebilirliklerini sağlamada büyük öneme sahip olduğu dile getirilmiştir. Ayrıca gençlerin diğer çalışanların sahip olduğu haklardan mahrum kalmaması gerektiği de vurgulanmıştır.

Gelecekte Atılacak Adımlar konulu altıncı temada genç istihdam krizinden çıkılması için hangi adımların atılması gerektiği ve ILO'nun neler yapabileceği tartışılmış ve söz alan hükümet temsilcileri kapanış konuşmalarını yapmıştır. Ayrıca çeşitli uluslararası örgütlerden temsilciler genç istihdamına ilişkin yapılan ortak çalışmalara ilişkin sunum yapmıştır.

ILO'nun genç istihdam krizinde ülkelere rehberlik etmesi, gençlerin hakları konusunda bilinç artırma çalışmaları yürütmesi yönündeki talepler dile getirilmiştir.

Türkiye adına konuşan Hükümet Temsilcisi, bu tür platformdaki verimli tartışmaların sürdürülmesi gerektiğine değinerek ILO'nun Genç İstihdamına İlişkin 2005 yılı Kararının yeni bir kararla tamamlanması gerektiğini belirtmiştir. Ülkemizin de dahil olduğu ILO Saygın İş Programının ve Genç İstihdam Ağının

yayılması gerektiğini düşündüğünü belirten temsilci bilhassa finansal krizlerde ILO'nun, hükümetleri genç işsizliğine ilişkin önlemleri alırken ulusal finans kurumlarıyla, gerekirse, uluslararası finans kurumlarıyla beraber çalışmaya teşvik etmesi gerektiğini belirtmiştir.

Komite çalışmaları kapsamında genel oturumlar öncesinde grup toplantıları (Afrika, AB, IMEC, GRULAC, GCC, İşçi ve İşveren) gerçekleşmiş ve bu toplantılarda Komitede yapılan tartışmalara değinilmiş ve duruma ilişkin öneriler sunulmuştur. Ayrıca bu toplantılarda, Komite çalışmalarının sonucu olarak ortaya çıkacak olan “Genç İstihdamına İlişkin Sonuç Kararının” Taslak Metni oluşturulduğunda gruplar adına verilmesi öngörülen değişiklik önerileri belirlenmiştir.

Tematik tartışmalar sona erdikten sonra 8. Oturumda Komite tarafından atanan Taslak Metin Hazırlama Grubunun hazırladığı taslak metne ilişkin işçi, işveren ve hükümet temsilcilerinin değişiklik önerilerini sunma süreci başlamıştır. Toplamda metne ilişkin 183 değişiklik önerisi yapılmıştır. Türkiye adına katılan Hükümet Temsilcisi metne ilişkin 6 değişiklik önerisi sunmuştur. Bu değişiklik önerilerinin tümü gerekli destek bularak tartışılmaya açılmış, tartışmaların sonucunda ikisi doğrudan, ikisi ise değişiklik yapılarak kabul edilmiştir. Ayrıca diğer değişikliklerin tartışılması esnasında Hükümet Temsilcisi pek çok kez müdahalede bulunarak görüş bildirmiştir.

15. Oturumda hükümet, işçi ve işveren temsilcilerinin üzerinde mutabakata vardığı “Genç İstihdamına İlişkin Sonuç Kararı” kabul edilmiştir.

Genç İstihdamına İlişkin Komite’de Kabul Edilen Sonuç Kararı Metninin Özeti

Genç İstihdamı Krizi: Harekete Geçme Çağrısı

Milyonlarca genç sosyal dışlanma tehlikesi ile karşı karşıya kalmaktadır. 2012 yılında dünyada yaklaşık 75 milyon genç işsiz bulunmaktadır. 200 milyondan fazla genç ise günde 2 ABD Doları’ndan daha az bir paraya çalışmaktadır. Gençler arasında kayıtdışı istihdam oranları yüksekliğini korumaya devam etmektedir. Yeterli saygın işin yaratılmaması gençler üzerinde “korkunç” etkiler bırakabilmektedir. Bu durumun acilen değiştirilmesi gerekmektedir. Sosyal ve ekonomik boyutları ülkeden ülkeye göre değişkenlik gösterse de genç istihdam krizi küresel bir sorundur. Genç istihdam kriziyle mücadele için harekete geçilirken ILO Fildelfiya Bildirgesi (1944), Çalışmaya İlişkin Temel Hak ve İlkeler ILO Bildirgesi ve devamı (1998), Saygın İş Gündemi (1999), Küresel İstihdam Gündemi (2003), Sürdürülebilir İşletmelerin Teşvik Edilmesine ilişkin Sonuç Kararları (2007), Adil Bir Küreselleşme için ILO Bildirgesi (2008), Küresel İş Paketi (2009), İstihdama İlişkin Yenilenen Görüşmelere Dair Uluslararası Çalışma Konferansı Kararları (2010) ve Uluslararası Çalışma Standartlarının Çalışmaya ve Gençlere İlişkin Belgeleri dikkate alınmalıdır.

2012 Uluslararası Çalışma Konferansı Sonuç Kararları:

- (a) 2005 Uluslararası Çalışma Konferansı kararlarının daha hızlı uygulanmasına yönelik yeni bir taahhüdü vurgulamakta,
- (b) yeni krizi göz önünde bulundurarak acilen harekete geçme çağrısında bulunmakta ve
- (c) gelecekte atılacak adımlar konusunda kılavuzluk yapmaktadır.

Yönlendirici İlkeler

Yönlendirici ilkeler aşağıdaki hususları içermektedir:

- Çok yönlü ve tutarlı bir dizi politika geliştirirken ülkelerin farklılıklarının göz önüne alınması,
- Tam istihdamın makroekonomik politikaların temel hedefi olması,
- Ekonomi, istihdam, eğitim ve sosyal koruma politikaları arasında etkin bir politika uyumunun olması,
- Sosyal diyalog yoluyla politika geliştirmede sosyal tarafların katılımının teşvik edilmesi,
- Daha fazla işverenin gençlere yatırım yapmasını teşvik eden ve onlar için yeni iş imkanları geliştiren dengeli bir politika bütünlüğü,
- Tüm politika ve programların genç çalışanların haklarına saygı duyulmasını ve cinsiyet duyarlı olmasının sağlanması,
- İstihdam imkanlarına erişimi kısıtlayan, mevcut işler ve gençlerin nitelikleri arasındaki uyumsuzluğa çözüm aranması,
- Kooperatifler ve sosyal işletmeler dahil sürdürülebilir işletmelerin kırsal ve kentsel alanlarda büyümesini destekleme amacıyla genç girişimciliğinin teşvik edilmesi,
- Hükümetleri, sosyal tarafları, eğitim kurumlarını ve gençleri bir araya getiren yenilikçi ve çok taraflı ortaklıklar yapılması,
- İleriye dönük adımların atılması için politika ve programların etkili bir şekilde izlenmesi, değerlendirilmesi ve raporlanması,
- Gençlerin sesine kulak verilmesi ve haklarına saygı duyulması.

Genç İstihdamı için İstihdam ve Ekonomi Politikaları

Küresel mali ve finansal krizden doğan istihdam sorununun çözülmesi için hükümetlerin, işverenlerin ve işçilerin harekete geçmesi gerekmektedir. İstihdam yaratılması ve sosyal içermeyi öncelikli hale getiren sürdürülebilir ve güçlü bir ekonomik büyüme ve kalkınmanın sağlanması gerekmektedir. Genç istihdamını desteklemek ve gençlerin beceri ve yeteneklerine uygun istihdam fırsatlarını sağlamak için makro ve mikro ekonomik politikaların birlikte yürütüleceği bütüncül bir yaklaşıma ihtiyaç duyulmaktadır. İstihdam yanlısı makroekonomik politikalar, endüstriyel ve sektörel politikalar önemlidir.

Hükümetler, uygun görüldüğünde, aşağıdaki hususlar üzerinde ciddiyle durmalıdır:

- Tam, verimli ve özgürce seçilen istihdamı teşvik eden politikalar uygulama,
- Ulusal ve uluslararası çerçevede genç istihdamına en büyük önceliği verme, sosyal tarafların katılımıyla saygın iş için ulusal eylem planları geliştirme,
- Ülkesel farklılıklar göz önünde bulundurularak istihdam yaratıcı büyüme politikalarına öncelik verme,
- Kamu istihdam politikaları, istihdam garantili uygulamalar, ücret ve eğitim sübvansiyonları gibi gençleri hedefleyen, mali olarak sürdürülebilir yöntemleri sağlama.

Sosyal taraflar, uygun görüldüğünde, aşağıdaki hususlar üzerinde ciddiyle durmalıdır:

- İstihdam ve ekonomi politikasına ilişkin üçlü danışmalarda hükümetlerle birlikte çalışma,
- Gençlerin ihtiyaçlarıyla uyumlu istihdam odaklı stratejileri teşvik etmek için sektör ve işletmelerle birlikte çalışma.

İstihdam Edilebilirlik- Eğitim, Uygulamalı Eğitim, Beceri ve Okuldan İşe Geçiş

Eğitim temel bir haktır. 2005 yılından beri çok şey öğrenilmiştir, ancak yapılması gereken pek çok şey vardır. İstihdam piyasasının gereksinimlerini karşılamayan beceri ve niteliklerle beraber işgücü piyasasında gençler için yeterli yerin olmaması gençlerin istihdam edilebilirliklerinin önündeki ana sorunlardır. Okulu bitirmeden terk eden gençlerin ve eğitim ve iş hayatında yer almayan gençlerin varlığı bir diğer sorundur. Mezun işsizler de temel sorunlardan birini teşkil etmektedir. Gençlerin okuldan işe geçişleri için önerilen çıraklık, staj gibi yöntemler kimi zaman onların ucuz iş gücü olarak kullanılması tehlikesini doğurmuştur.

Hükümetler, uygun görüldüğünde, aşağıdaki hususlar üzerinde ciddiyle durmalıdır:

- Temel eğitimin herkese ücretsiz verilmesinin sağlanması,
- eğitim, uygulamalı eğitim ve çalışma hayatı arasındaki ilişkinin güçlendirilmesi,
- sektörel politikaları destekleyen beceri geliştirme stratejilerinin geliştirilmesi,

- çıraklık, staj ve çalışmaya dayalı diğer uygulamaların düzenlenmesi ve izlenmesi,
- uzaktan eğitim stratejileri aracılığıyla formel eğitim ve mesleki eğitime erişimin yaygınlaştırılması,
- okulu bitirmeden terk edenlerin veya okula hiç gidemeyenlerin temel bilgi ve becerileri edinmelerini kolaylaştırmak için ikinci şans okullarının desteklenmesi.

Sosyal taraflar, uygun görüldüğünde, aşağıdaki hususlar üzerinde ciddiyetle durmalıdır:

- Eğitim, uygulamalı eğitim ve hayat boyu öğrenme politika ve programlarını izleme, uygulama ve tasarlamaya katkı sağlama,
- çırak ve stajyerlerin çalışma hayatına ilişkin hüküm ve şartları açısından toplu pazarlığa müdahil olma,
- genç çalışanların, çırakların ve stajyerlerin çalışma hakları konusunda onları bilinçlendirme.

İstihdam Politikaları

İstihdam politikaları gençlerin işgücü piyasasına girişlerini hızlandırabilir. Aktif ve pasif istihdam politikaları ve asgari ücret politikaları arasında önemli bir ilişki vardır. Önemli olan hepsinin dikkate alınması gençler için iş imkânlarını desteklemesidir. Kamu Yatırımı ve İstihdam Programları özellikle genç istihdamını teşvik edici nitelikte olmalıdır. İstihdam politikalarının uygulanması için hem özel hem de kamu sektöründe kurumsal kapasiteye ihtiyaç vardır. Pek çok ülkede aktif istihdam programlarıyla genç iş arayanlar için işsizlik sigortası, işsizlik yardımı, istihdam garantili programlar aracılığıyla gelir desteği sağlanmaktadır.

Hükümetler, uygun görüldüğünde, aşağıdaki hususlar üzerinde ciddiyle durmalıdır:

- İstihdam politika ve programlarını gençler için iş yaratmaya katkı sağlamak için gözden geçirme,
- gençlerin saygın işlerde çalıştırılmasını sağlamak için onlara ve muhtemel işverenlere yardım sağlayacak aktif önlemleri öncelikli hale getirme,
- genç istihdamını teşvik eden kilit unsur olan istihdam politikalarına yeterli kaynak tahsis etme,
- aktif iş arama ve aktif istihdam politikalarına katılımı gelir desteğiyle bağdaştırma,
- kayıtlı çalışmaya geçiş için mevcut stratejileri geliştirme,
- ilk kez iş arayanlara sosyal koruma sağlama.

Sosyal taraflar, uygun görüldüğünde, aşağıdaki hususlar üzerinde ciddiyle durmalıdır:

- İstihdam politika ve programlarının tasarlanması, uygulanması, izlenmesi ve geliştirilmesi aşamalarına aktif olarak katılma,
- hükümetlerin istihdam hizmetlerinin etkinliğini artırmada hükümetler ile yakından çalışma,
- kamu yatırımı ve altyapı programlarının geliştirilmesinde hükümetlerle beraber çalışma.

Genç Girişimciliği ve Bağımsız Çalışma

Genç girişimciliği saygın iş ve sürdürülebilir işletmelere açılan bir yol olarak görülebilir ve genç istihdam kriziyle mücadelede sarf edilen ulusal çabaların bir

bileşeni olmalıdır. Genç girişimciler de diğer girişimciler gibi zorlu çalışma ortamıyla karşılaşmaktadır. İşletmelerin, kooperatiflerin ve sosyal işletmelerin gelişmesine destek veren kolaylaştırıcı bir iş ortamı gençler tarafından yönetilen bu tür girişimlerin başarılı olmasına yardımcı olabilir. Genç girişimciliği programları özel sektör ile işbirliği içerisinde tasarlanıp uygulandığında daha başarılı olmaktadır. Kooperatifler ve sosyal ekonomiler de gençlerin girişimciliği için fırsat sunmaktadır.

Hükümetler, uygun görüldüğünde, aşağıdaki hususlar üzerinde ciddiyle durmalıdır:

- Genç girişimcilik faaliyetlerinin tamamlayıcı ve etkili olmasını sağlamak için ulusal stratejilerin rolü ve koordinasyonu,
- KOBİ, kooperatif ve sosyal ekonomi de dahil genç girişimciliğini destekleyen kolaylaştırıcı ortam sağlama,
- bilhassa kadınlar ve diğer korunmaya muhtaç genç gruplar için girişimciliği teşvik etme,
- gençlerin kurduğu işletmelerin sürdürülebilirliği için finans kaynaklarına erişimi kolaylaştırma,
- genç girişimcilerin kayıtdışı sektörden kayıtlı sektöre geçişini kolaylaştıracak faaliyetlerde bulunma.

İşveren örgütleri aşağıdaki hususlar üzerinde ciddiyle durmalıdır:

- Genç girişimciliğini desteklemek ve teşvik etmek için hükümetlerle işbirliği yapma,

- genç girişimcilik programlarının tasarlanmasında hükümetlerle birlikte çalışma,
- genç girişimcilere destek sağlama,
- kendi örgütlerinde genç girişimciler ağını teşvik etme.

Gençlerin Hakları

Uluslararası Çalışma Standartları genç çalışanların haklarını korumada büyük öneme sahiptir. 2005 ILO Genç İstihdamı Kararlarında belirtildiği gibi iş kanunları ve toplu sözleşmeler genç çalışanlar için de geçerlidir. Genç çalışanlar saygın işe erişememekte, düşük nitelikli işlerde çalışmaktadır. Genç işsizliği ile mücadele, genç çalışanların sahip olduğu çalışma haklarından ve korumadan mahrum kalmalarına sebebiyet vermemelidir.

Hükümetler, uygun görüldüğünde, aşağıdaki hususlar üzerinde ciddiyletlen durmalıdır:

- Genç istihdamına yönelik hak temelli bir yaklaşım benimseme,
- gençlerin işyerlerinde eşit muameleye tabi tutulmasını sağlama,
- iş müfettişlerince ve diğer ilgili organlarca iş kanunlarının ve toplu sözleşmelerin etkili bir şekilde yerine getirilmesini sağlama,
- genç çalışanların örgütlenme ve toplu pazarlık haklarının korunması ve teşvik edilmesi,
- gençlerin kanun veya toplu sözleşme aracılığıyla belirlenen asgari ücrete erişimlerini sağlama,
- sosyal taraflarla tutarlı ve uyumlu bir ücret politika çerçevesi geliştirme.

İşveren örgütleri ve işçi örgütleri, uygun görüldüğünde, aşağıdaki hususlar üzerinde ciddiyletlen durmalıdır:

- Gençlerin kendi örgütlerine katılımı ve temsiliyetini destekleme ve teşvik etme ve sosyal diyalog aracılığıyla seslerini yükseltme,
- yeni teknolojiler ve sosyal medya da dahil genç çalışanların hakları ile ilgili kendi üyelerinde bilinç artırma,
- gençlerin haklarının yerine getirilmesine aktif katılım sağlama.

ILO'nun Faaliyetleri

Genç istihdam kriziyle mücadelede ve ulusal, bölgesel ve küresel düzeyde gençler için saygın işi teşvik etmede ILO, hükümetler ve sosyal taraflarla birlikte harekete geçmelidir. ILO kapasitesini geliştirmeli ve teknik işbirliği faaliyetleri dahil genç istihdamına yönelik programlar arasında koordinasyonun geliştirilmesi için çabalamalıdır. 2014 yılında düzenlenecek olan Uluslararası Çalışma Konferansında gerçekleştirilecek olan istihdama dair yinelenen görüşmelerde genç istihdamına da odaklanılmalıdır.

ILO aşağıdaki alanlarda bilgi geliştirme ve bu bilgileri yayımlama çalışmalarını güçlendirmelidir:

- İstihdam eğilimleri
- Yeni konular
- Makroekonomik ve sektörel politikalar
- Genç istihdam politikaları ve programları
- Değerlendirme
- İyi uygulamalar

ILO aşağıdaki alanlarda teknik yardım sağlamalıdır:

- Ulusal kalkınma çerçeveleri ve istihdam politikaları
- Ulusal eylem planları
- İşgücü piyasası bilgileri
- Beceri geliştirme sistemleri
- Girişimcilik, kooperatifler ve sosyal işletmelerin geliştirilmesi
- Kamu yatırımı ve istihdam programları

ILO aşağıdaki konularda işbirliği yapmaya ve öncü konumda olmaya devam etmelidir:

- Genç istihdamında küresel liderlik
- Bölgesel ve ulusal ortaklıklar
- Hak savunuculuğu

Kaynakların Harekete Geçirilmesi

ILO teknik yardım için artan talepleri karşılayabilmek adına Saygın İş Ülke Programlarının yanı sıra bölgesel ve ulusal girişimlerin genç istihdam önceliklerini destekleyen teknik işbirliği faaliyetlerini yaymak amacıyla kaynakları harekete geçirme stratejisi geliştirmelidir.

ÇALIŞMAYA İLİŞKİN TEMEL HAK VE İLKELER KOMİTESİ

Komite çalışmalarında sendika özgürlüğü ve toplu pazarlık hakkının etkili kabulü; cebri çalışma ve angaryanın her türlüünün ortadan kaldırılması; çocuk işçiliğinin etkin biçimde yok edilmesi ve meslek ve istihdamda ayrımcılığın ortadan kaldırılması kapsamında dört konu ele alınmıştır. 1998 tarihli Çalışmaya İlişkin Temel Hak ve İlkeler (ÇTHİ) ILO Bildirgesi ve 2008 tarihli Adil Bir Küreselleşme için Sosyal Adalet ILO Bildirgesi ÇTHİ'nin temelini oluşturmaktadır. Komitenin ana amacı bir eylem planı oluşturmaktır. Katılımcı sayısı değişmekle birlikte Komite çalışmalarına 30 Mayıs 2012 ile 11 Haziran 2012 tarihleri arasında en az 119 (103 Hükümet temsilcisi, 5 işveren temsilcisi ve 11 işçi temsilcisi) en fazla 178 (94 hükümet temsilcisi, 24 işveren temsilcisi, 60 işçi temsilcisi) üye ülke katılımcısı iştirak etmiştir.

Komite'nin ilk oturumu 30 Mayıs 2012 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Komite başkanlığına Avustralya'dan G. VİNES, başkan yardımcılıklarına işveren kesimini temsilen ABD'den E. POTTER ve Fransa'dan Y. VEYRIER seçilmiştir. Komite'nin başkan ve başkan yardımcılarının seçiminden sonra gündeme ilişkin olarak taslak program kabul edilmiştir. Taslak eylem planına yönelik ILO'nun temel sözleşmelerinin evrensel boyutta imzalanmasına yönelik alınması gereken inisiyatifler, ülkelerle ortak programlar düzenlenmesi ve bu konuda ILO'nun imkanlarının koordinasyonu çerçevesinde, Komite'nin öncelikli tartışılan konularından birisini temel haklar ve ilkeler konusunda ortak çalışmalar yürütülmesi ve ILO'nun bu konuda yapması gerekenler oluşturmuştur. 8 temel ILO sözleşmesinin evrensel boyutta onaylanmasına yönelik amacın ILO'nun temel öncelikleri arasında yer alması gerektiği vurgulanmış, onaylamanın yanında uygulamanın da önemine vurgu yapılmıştır.

Çalışmaya ilişkin temel haklar ve ilkelerin hayata geçirilmesinde ILO'nun Birleşmiş Milletler, Dünya Ticaret Örgütü, Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu ve İktisadi İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı başta olmak üzere uluslararası kuruluşlarla işbirliğini artırması gerektiği ortaya çıkmıştır. Aynı zamanda ILO'nun ülkelerin bu konuda kapasitelerinin geliştirilmesine katkıda bulunması ve iyi ülke uygulamalarının diğer ülkelerde de uygulamaya geçirilmesine yardımcı olması gerektiği vurgulanmıştır.

Ülkemiz temsilcisi Türkiye'nin 8 temel ILO sözleşmesini onayladığını hatırlatarak, başta BM, AB ve Avrupa Konseyi belgeleri olmak üzere diğer uluslararası kuruluşların çalışma hayatına ilişkin norm ve standartlarına taraf olduğunu belirtmiştir. İyi ülke uygulamalarından hareketle 2006 yılında ILO tarafından çocuk işçiliğiyle en iyi mücadele eden ülkelere birisi olarak ülkemizin seçildiğini ifade etmiştir. Uluslararası işbirliği kapsamında ILO ile Türkiye arasında "İnsana Yakışır İş Ülke Programı (DWCP)" mutabakat zaptı imzalandığını ve bunun diğer ülkeler için de uygulanması gereken bir işbirliği belgesi olduğu ifade edilmiştir. Komite çalışmaları süresince ele alınan 4 konu hakkında ülkemizde gerçekleştirilen ve gerçekleştirilmekte olan mevzuat değişiklikleri ve uygulamalar hakkında bilgiler verilmiştir.

Çalışmaya ilişkin temel haklar ve ilkeler (ÇTHİ) konusunda üye ülkeler açısından temel sözleşmelerdeki eksikliklerin tamamlanması, konuyla ilgili belgelerin desteklenmesi ve ÇTHİ kategorilerine dair yeni standartlar belirlenmesi bağlamında 2012-2016 yıllarını kapsayacak bir eylem planının kabulüne ilişkin Komite çalışmaları taslak metin üzerinde Konferans süresince 12 oturumda sürdürülmüştür. 6 Haziran 2012 tarihi itibarıyla Komite'nin değerlendirmesine sunulan taslak metin ÇTHİ'ye ilişkin 1998 ve 2008 tarihli ILO Bildirgelerine vurgu yapmış, evrensel boyutta temel sözleşmelerin üye ülkelerce onaylanması konusunda ILO ve üye ülkeler arasında daha yakın işbirliğinin gerektiği

vurgulanmıştır. Hukukun üstünlüğüne saygı, şeffaf ve etkin yönetim anlayışı, yolsuzlukların olmaması, evrensel olarak erişilebilen sosyal koruma ve kaliteli eğitim, işleyen bir sosyal diyalog ile ÇTHİ'nin tam anlamıyla hayata geçirilebileceği ifade edilmiştir.

Taslak eylem planı ana hatlarıyla ÇTHİ'nin evrensel olarak kabul görmesi, geliştirilmesi; herkes için ulaşılabilir olması; ulusal düzeyde tam anlamıyla uygulanması gerektiği; ÇTHİ'nin hayata geçirilmesinde ILO'nun temel sözleşmeleri yanında konuya ilişkin diğer belgelerinin de uyum ve koordinasyonunun gerekli olduğu; etkin bir planlama ve yeterli kaynak sağlanmasının şart olduğu; teknik işbirliği ve kapasite geliştirmenin zaruriyeti ve araştırma kapasitesinin güçlendirilmesi gerektiğine vurgu yapmaktadır.

Taslak metin üzerinde üçlü yapı üzerinden sürdürülen tartışmalar esnasında ülkemiz tarafından 5'i üyesi bulunduğu IMEC (Endüstrileşmiş Pazar Ekonomisi Ülkeleri) grubu altında olmak üzere Komite'ye 10 öneri sunulmuştur. Küresel ekonomik büyümenin mali ve ekonomik istikrarsızlık tarafından olumsuz bir şekilde etkilendiğine dikkat çeken, ILO'nun üçlü yapısını ön plana çıkaran, ÇTHİ'nin kabulünde ve uygulanmasında ülkelerin öncelik ve faaliyetlerinin sosyal diyalog, iş teftişi ve icracı kurumlar yoluyla sürdürülmesini tavsiye eden IMEC grubu önerileri kabul görmüştür. Ülkemiz tarafından işçi-işveren ve hükümetlerin görüşlerine sunulmak üzere verilen ve çalışma hayatında eşitliğe, ÇTHİ'nin güncel bilgiler yoluyla da uygulamaya konulmasına, yaşanan krizler karşısında genç ve kadın işçilerin daha fazla risk altında bulunduğu, insana yakışır işin oluşturulmasında sosyal koruma ve sosyal diyalog arasında bağlantı kurulması gerektiğine ve ILO'nun sadece üye ülkelerle değil diğer uluslararası kuruluşlarla da ilişkilerini artırması ve üye ülkelere talep etmeleri halinde diğer uluslararası kuruluşlarla ilişkilerinde ÇTHİ'ye yönelik öneri ve yardımlarda

bulunmasına vurgu yapan önerilerinden 3'ü IMEC grubu ve hükümetler tarafından desteklenmiş ve 2'si kabul edilmiştir.

ÇTHİ'nin güncel bilgiler yoluyla da uygulamaya konulması önerisi ile ILO'nun sadece üye ülkelerle değil diğer uluslararası kuruluşlarla da ilişkilerini artırması ve üye ülkelere talep etmeleri halinde diğer uluslararası kuruluşlarla ilişkilerinde ÇTHİ'ye yönelik öneri ve yardımlarda bulunması önerisinin ayrı bir madde olarak (Eylem Planının 25. maddesi) metinde yer alması kabul edilmiştir.

11 Haziran 2012 tarihinde Komite Taslak Raporu kabul etmiştir. 13 Haziran 2012 tarihinde Komite tarafından kabul edilen Rapor Genel Kurul'a sunulmuş ve kabul edilmiştir.

2012-2016 yılları arasında ÇTHİ'nin evrensel olarak kabul görmesi, geliştirilmesi ve hayata geçirilmesi bakımından ILO'nun "İnsana Yakışır İş, Ülke Programlarının" ve temel Sözleşmelerinin onaylanarak hayata geçirilmesi için kampanya yapması, yaşanan sürecin sistematik, doğru, güncel şeffaf bilgiler elde edilmesi yoluyla değerlendirmesi ve teknik işbirliğini ve yardımı ön planda tutması gerektiği vurgulanmıştır. ÇTHİ'nin herkese uygulanması bakımından, teknik işbirliği ve araştırma faaliyetlerinin yoğunlaştırılması, iyi uygulama örneklerinin yaygınlaştırılması ve istihdam, sosyal koruma ve sosyal diyalogu ön planda tutan bütüncül ve uyumlu bir yaklaşım geliştirilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Ulusal düzeyde ÇTHİ'nin uygulanması bakımından, hükümetlerin işçi ve işveren örgütleriyle işbirliği içinde adil, tarafsız mekanizmalar oluşturmak, tamamlayıcı ve uygun yaklaşımlar geliştirmeleri gerektiği, işveren ve işçi örgütlenmelerinin ÇTHİ'nin uygulanmasına riayet etmeleri ve bunu desteklemeleri ve ILO'nun da ulusal mevzuatın etkin bir biçimde uygulanmasını, teknik işbirliği faaliyetlerinin ayrılmaz bir parçası olarak en iyi uygulama örneklerinin paylaşılmasını, yasal ve idari reformları destekleyecek teknik

yardımın sağlanmasını gözetmesi gerektiğine yer verilmektedir. ILO'nun ÇTHİ'ye ilişkin eylem araçlarını seferber etmesi kapsamında 1998 ve 2008 tarihli deklarasyonların tam olarak uygulanmasında ILO uyum ve koordinasyon içinde tüm üye ülkelerle yakın bir işbirliği içinde olması gerektiği belirtilmiştir. Etkin Planlama ve Kaynak Tahsisi, Teknik İşbirliği ve Kapasite Oluşturmayı Güçlendirme, Araştırma Kapatesini Geliştirme, Etkin Standartlar Oluşturulması bakımından, ILO'nun İnsana Yakışır İş Ülke Programlarını hayata geçirmesi, ÇHTİ'nin uygulamasına yönelik detaylı ve derinlemesine değerlendirme ve araştırma yapması, işçi ve işveren örgütlenmelerinin kapasitelerinin geliştirilmesine yardımcı olması, etkin politikalar geliştirilmesi yönünde ülkelerdeki kurumların izleme ve değerlendirme kapasitelerinin artırılmasına yardımcı olması, konuya ilişkin ulusal verilerin toplanması yönünde araştırmaların yapılmasına ve bunlara kaynak ayrılmasına yönelik stratejiler oluşturulmasına yardımcı olması beklenmektedir. ÇHTİ'nin geliştirilmesinde diğer girişimlerin de göz önünde bulundurulması bakımından, ILO dışında ÇHTİ'nin uygulanmasına yönelik diğer uluslararası girişimlerin ILO tarafından izlenmesi ve bu konuda etkileşimli bir biçimde işbirliğine gidilmesi, ILO'nun sadece üye ülkelerle değil diğer uluslararası kuruluşlarla da ilişkilerini artırması ve üye ülkelere talep etmeleri halinde diğer uluslararası kuruluşlarla ilişkilerinde ÇTHİ'ye yönelik öneri ve yardımlarda bulunması ve BM bünyesinde de geniş ve etkin bir işbirliği içinde olunması istenmektedir.

Sözkonusu Eylem Planı, ILO tarafından gerçekleştirilecek faaliyetlerin sonuçlarının etkinlik, hesap verilebilirlik, şeffaflık ve etkililik bakımından değerlendirileceği 2016 yılında gerçekleştirilecek Konferansa temel teşkil edecektir.

MYANMAR'A İLİŞKİN ÖZEL OTURUM KOMİTESİ

Myanmar'ın 29 Sayılı Zorla Çalıştırma Sözleşmesi kapsamında ciddi ihlalleri bulunması nedeniyle, ILO Yönetim Kurulu'nun 313. Oturumunda (Mart 2012) almış olduğu bir kararla uyumlu olarak, 101. Uluslararası Çalışma Konferansı gündeminde özel oturumda bu ülkenin durumu ele alınmıştır. Myanmar hükümet yetkilileri ve Myanmar'daki ILO İrtibat Yetkilisi'nin açıklamaları değerlendirilerek, bu ülkede söz konusu Sözleşmeye ilişkin gerçekleştirilen olumlu gelişmeler kaydedilmiş ve önümüzdeki dönemde atılacak adımlar ve ülkeden beklentiler Myanmar hükümet yetkilileri ile paylaşılmıştır.

EK-I

**ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANI SAYIN FARUK
ÇELİK'İN 101'İNCİ ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSI
GENEL KURULUNA HİTABI**

Sayın Başkan,
Saygıdeğer Meslektaşlarım ve
Değerli Katılımcılar,

Sayın Başkan, öncelikle Konferans başkanlığına seçilmenizden dolayı sizi kutlar, görev süresi sona eren Sayın Somavia'ya bugüne kadar yapmış olduğu çalışmalarından ötürü teşekkürlerimi bildiririm. Ayrıca, ILO'nun yeni Genel Müdürü Sayın Guy Ryder'ı tebrik eder ve çalışmalarında başarılar dilerim.

Geçen yıl Konferansa sunulan “Sosyal Adalette Yeni Bir Çağ” başlıklı Genel Müdür Raporu'nda yer alan, sosyal adaletin güçlü ekonomik büyüme ile birlikte ön planda tutulması konusunda hemfikir olduğumu ifade etmek isterim. Ayrıca, raporda da ifade edildiği gibi, işgal altında bulunan Arap topraklarında yıllardır devam eden olumsuzlukların ve insafsızca uygulanan ablukanın bir an önce sonlandırılmasının ve barış sürecine geçilmesinin çalışma hayatına da olumlu yansımaları olacağı inancı içerisindeyim.

Sayın Başkan,
Değerli Katılımcılar,

Küresel ekonomik kriz sadece işsizlik sorununu değil, gelir adaletsizliği ve sosyal patlamalar gibi pek çok farklı sorunları da beraberinde getirmiştir. Siyasi iradeler, bu sorunları giderici çözümler üretebildiği müddetçe halkları tarafından başarılı

görülecektir. Bu çözümlerin merkezinde de ilave istihdam imkânları oluşturulması yer almaktadır.

“Yaklaşan İş Savaşları” adlı son kitabında Jim Clifton, istihdamın hükümetler için önemini vurgulamakta ve önümüzdeki 30 yılın siyasi ve askeri güçle değil, kaliteli istihdam oluşturulması ve üretimdeki artışlarla şekilleneceğini iddia etmektedir. Bu görüş çerçevesinde, biz de önümüzdeki süreçte Çalışma ve İstihdam Bakanlıklarının daha fazla öne çıkarılması gerektiğini düşünüyoruz.

Hükümetimizin sürdürmekte olduğu makroekonomik politikalar ve reformlar sayesinde, Türkiye küresel mali kriz karşısında başarılı bir sınav vermiştir. Bunun neticesinde de, işsizlik oranı Şubat 2012’de, kriz döneminden bile aşağıda gerçekleşerek, %9,1’e inmiştir. Bu performansı ile Türkiye, G20 ülkeleri arasında kriz sonrasında işsizlik oranını en hızlı düşüren ülkeler arasında yer almıştır. Benzer şekilde, kriz sonrasında 2010 yılında %9 ve 2011 yılında ise %8,5 büyüme oranları kaydeden Türkiye, OECD ülkeleri arasında birinci, G20 ülkeleri arasında ise ikinci en hızlı büyüyen ekonomi olmuştur. Krizden çıkışta kilit öneme sahip olduğu vurgulanan istihdam odaklı bir büyümeyi Türkiye’de başarıyla gerçekleştirdiğimizi özellikle belirtmek istiyorum.

Elde ettiğimiz bu temel başarıların yan sıra; kayıt dışı istihdam oranlarında önemli bir azalma kaydettik; kriz döneminde işsiz kalanların işsizlik sigortası yardımlarından etkin bir şekilde yararlanmasını sağladık; aktif işgücü politikaları çerçevesinde yılda 300 bin işsizin meslek edindirme programlarından yararlanmasını sağladık; herkesi genel sağlık sigortası kapsamına aldık; ve istihdam teşvik paketleriyle krizin işçi ve işverene getirdiği yükü hafifletmeye çalıştık.

Sayın Başkan,

Değerli Katılımcılar,

Bu yılki Uluslararası Çalışma Konferansı gündem maddelerinden bir diğeri olan “genç işsizliği” konusuna da kısaca değinmek istiyorum. Zira, küresel krizden en çok etkilenen kesimlerin başında gençler yer alıyor.

Konuşmamda daha önce belirttiğim gibi, Türkiye’de işsizlik oranı 2009’un ilk çeyreğinden bu yana düşmektedir. Genç işsizliği oranında ise daha hızlı bir düşüş trendini yakaladık ve 2012 Şubat ayında %18,3’e gerilemesini sağladık. Ancak, genç işsizliği oranı halen genel işsizlik oranının üzerinde bulunmaktadır. Uluslararası kuruluşların katkıları ile hazırladığımız “Ulusal Gençlik İstihdam Eylem Planı” çerçevesinde bu oranı daha da aşağı çekme hedefi doğrultusundaki çalışmalarımızı yoğunlaştırmış bulunuyoruz. Yeni bir uygulama olan ve yılsonuna kadar sayılarını 4.000’e tamamlamayı hedeflediğimiz “iş ve meslek danışmanları” ve “işbaşı eğitim programları” ile işgücü piyasasındaki arz-talep uyumsuzluğunu giderici çalışmalara ağırlık vermekteyiz.

Sayın Başkan,

Değerli Katılımcılar,

Konuşmamın son kısmında geçtiğimiz yıldan bu yana çalışma hayatına ilişkin olarak sosyal diyalog yoluyla hazırlanan ve Hükümetimiz tarafından hayata geçirilen düzenlemelerden söz etmek istiyorum:

- Kamu çalışanları, Anayasa değişikliği ve uyum yasası ile toplu sözleşme hakkını elde etmişlerdir;

- “Toplu İş İlişkileri Kanun Tasarısı” ve müstakil bir “İş Sağlığı ve Güvenliği Kanun Tasarısı” Parlamento’nun ilgili komisyonlarından geçirilerek Parlamento Genel Kurulu gündemine alınmıştır;
- Geçen Eylül ayında 32 Bakan ve 5.000 profesyonelin katıldığı 19’uncu Dünya İş Sağlığı ve Güvenliği Kongresi’ni ILO ve ISSA ile işbirliğinde İstanbul’da düzenledik;
- Zorunlu eğitimi, mesleki eğitime de geçiş imkânı tanıyacak şekilde, 12 yıla çıkardık.

Bunların yanı sıra, Türkiye Cumhuriyeti’nin 100’üncü kuruluş yıldönümünü kutlayacağımız 2023 yılına yönelik vizyonumuz çerçevesinde, ilgili tüm taraflarla birlikte hazırlıklarını tamamladığımız “Ulusal İstihdam Stratejisi”ni de bu yıl içinde açıklayacağımızı bu vesileyle bildirmek isterim. Bu Stratejimizin nihai hedefi 2023 yılında işsizlik oranını %5’e çekmektir.

Sayın Başkan,

Ekonomik krizler en çok işgücü piyasalarını etkilemektedir. Bu bağlamda, güncel sorunların çözümünde de, her zaman olduğu gibi ILO’ya büyük görevler düştüğü inancı içerisindeyim.

Türkiye Cumhuriyeti olarak daima büyük önem atfettiğimiz Uluslararası Çalışma Konferansı’nın 101’inci oturumunun gerek ILO, gerekse üye ülkeler bakımından verimli ve yararlı geçmesini temenni ediyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Teşekkür ederim.

EK-II

**TÜRKİYE İŞVEREN SENDİKALARI KONFEDERASYONU YÖNETİM
KURULU BAŞKANI, TÜRK İŞVEREN DELEGESİ TUĞRUL
KUDATGOBİLİK'İN 101. ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSINDA
YAPTIĞI KONUŞMA**

Sayın Başkan, Değerli Delegeler,

Başarılı ve verimli bir Konferans olması dileklerimle sizleri şahsım ve Konfederasyonumuz adına saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle Genel Direktörlüğü döneminde gösterdiği başarı için Sayın Somavia'ya takdir ve şükranlarımızı sunuyorum. Bay Somavia'nın Yönetim dönemi ILO'nun 100 yıla yaklaşan tarihinde övgüyle anılacaktır. Bu dönemde uluslararası politikaların uyumlaştırılması ve uluslararası siyasette ILO'nun rolünün artırılması konusunda önemli ilerleme sağlanmıştır.

Bu ivmenin yeni seçilen Sayın Guy Ryder tarafından daha ileriye taşınacağına şüphemiz yoktur. Bu vesileyle, yeni görevinden dolayı Sayın Ryder'a Türk işverenleri adına tebriklerimi sunar, başarılar dilerim.

Genel Direktörün Raporunda da belirtildiği üzere son 13 yılda ILO'nun iç işleyişinde modernizasyon yaşanmıştır. Sayın Somavia tarafından uygulanan sonuç odaklı yönetim yaklaşımı ILO'nun kurumsal kapasitesine önemli katkı sağlamıştır.

Sayın Başkan, Değerli Delegeler,

2007'de ilk belirtileri ortaya çıkan ve halen devam eden küresel finansal kriz nedeniyle çeşitli ekonomilerde durgunluk ve depresyonlara, rekor işsizlik seviyelerine, yüksek kamu borcu seviyelerine ve özellikle Euro Bölgesindeki bazı ülkelerin telaffuz edilmeyen iflaslarına, etkisiz kamu politikalarına ve birbirini takip eden tüketici ve işletme güveni düşüşlerine şahit olduk.

Krizle mücadele politikalarının belirlenmesi sürecinde karar mercilerinin yaptıkları hatalar krizden kurtuluş yolunda duraksamalara yol açmıştır. Yeni finansal politikalar vasıtasıyla sağlıklı ve sürdürülebilir bir ekonominin inşa edilmesi açısından sınırlı bir ilerleme sağlanabilmiştir.

Bu koşullar altında işgücü ve ürün piyasalarında yapılacak uygun yönetim reformları ile oluşturulacak daha güçlü makroekonomik ve yapısal politikalara yönelik yeni bir iradeye ihtiyacımız vardır. Konjonktürel türden yapısal türe dönüşen işsizlik olgusu, etkin kamusal politikaları zorunlu kılmaktadır.

Küresel krizden çıkardığımız dersler, daha üretken ve sürdürülebilir bir büyüme stratejisinin oluşturulmasında dikkate alınmalıdır. Türk İşverenleri Türkiye Ekonomisi'nin geleceği için kötümser değildir. Bu aşamada sizlerle Türkiye Ekonomisine ilişkin bazı verileri paylaşmak istiyorum:

- Ekonomik büyüme 2011'de %8.5 ile Türkiye'yi, Çin'den sonra ikinci sıraya taşımıştır.
- İşsizlik hızlı biçimde %9.8'e inmiştir.
- 2011'de yıllık sanayi üretimi %8.9 artmıştır.
- 2011'de yıllık ihracat %18.5 yükselmiştir.

- Türkiye, Maastricht kriterleri ve AB İstikrar ve Büyüme Paktı yükümlülükleriyle bağlı olmamasına rağmen, kamu borcunun ve bütçe açığının milli gelire oranı çoğu AB ülkesinden çok daha düşüktür.

Baylar ve Bayanlar,

Toplu iş hukukunu düzenleyen kanunlardaki değişiklik çalışmalarında, yeni yasal düzenlemelere ilişkin önemli adımlar attığımızı ifade etmek istiyorum. 2821 ve 2822 sayılı Kanunlarda değişiklik yapacak olan yeni bir kanun tasarısı hazırlanarak TBMM'ye sunulmuştur. Kanun Tasarısı, TBMM İhtisas Komisyonları ve Genel Kurulda yapılacak müzakerelerin ardından yasalaşacaktır. Kanun Tasarısının içinde bulunduğumuz Haziran ayında yasalaşmasını beklemekteyiz.

Uzmanlar Komitesi'nin yorumları çerçevesinde, Türk Sosyal Tarafları Uluslararası Çalışma Standartlarına en yüksek düzeyde uyumun sağlanması amacıyla yeni Kanun Tasarısı'nın hazırlık çalışmalarına katkı vermişlerdir. Ancak Tasarının bazı hükümlerinde Türkiye'nin kendine özgü koşulları, Türk Endüstriyel İlişkiler Sisteminin ihtiyaçları ve çalışma barışını koruma amacı dikkate alınmış, sosyal tarafların uzlaşmasına öncelik verilmiştir. Yeni Kanun Tasarısı, sendikaların işleyişini ve toplu sözleşme hakkını düzenleyen iki ayrı kanuni düzenlemeyi birleştirmektedir.

Bu bağlamda, nihai metnin 144 sayılı Üçlü Danışmaya Dair ILO Sözleşmesi çerçevesinde sendika hakkını kullanan ve en fazla temsil niteliğine haiz işçi ve işveren kuruluşlarının aralarında bulunduğu Türk Sosyal Taraflarının yürüttüğü üçlü müzakerelerin ürünü olduğunu vurgulamak isterim.

Geçen sene, uzun süredir beklenen ve Türk iş hayatı ile endüstriyel ilişkilerinde köklü değişiklikler yapacak iki önemli yasal düzenleme de hayata geçirilmiştir. İlk olarak, on yıllık bir hazırlık sürecinin sonunda Türk Borçlar Kanunu, TBMM tarafından kabul edilmiştir. 1926 yılında kabul edilen eski Borçlar Kanunu'nun birçok geçerliliğini yitiren hükmü mevcut olup, değişim ihtiyacı kaçınılmaz hale gelmiştir. İkinci olarak Şubat 2011'de yeni Türk Ticaret Kanunu kanunlaşmıştır. Yeni Türk Ticaret Kanunu, ticaret hayatını modern bir yaklaşımla yeniden düzenlemektedir. 1 Temmuz 2012 tarihinde yürürlüğe girecek olan söz konusu iki yeni yasal düzenleme Türk hukuk sisteminin modernizasyonunda önemli bir aşama teşkil edecektir. Yeni Kanunlar bireysel ve toplu iş ilişkilerini de yeniden yapılandırma durumunda başvurulması gereken sosyal plan veya ticari işletmelerin birleşme ve devralınması gibi birçok yeni hukuki kurum vasıtasıyla etkileyecektir.

Değerli Delegeler,

Küresel Kriz; ILO'nun pek çok raporunda belirtildiği gibi, işsizlik, demografik değişim ve sosyal güvenlik gibi alanlardaki birçok dengesizliği ve sorunu daha da kötüleştirmiştir. Bu yılki Konferans gündeminde yer alan iki madde bu hayati sorunlarla ilgili üçlü yapıda bir platform oluşturacaktır. Karmaşık yapıdaki sorunlara çözüm bulmak, kadınlar, çocuklar ve engelliler gibi dezavantajlı gruplar için yeni politikalar gerektirmektedir.

Konuşmamın bu bölümünde, yapacağımız müzakerelere bir örnek teşkil etmesi açısından TİSK Camiasının Türkiye'deki dezavantajlı grupların koşullarının iyileştirilmesine katkılarından bahsetmek istiyorum. TİSK, ILO ile uzun yıllara dayanan işbirliği çerçevesinde Türkiye'de çocuk işçiliği ile mücadele konusunda öncü kuruluşlardan biridir. TİSK'in 1993 Kasım ayında başlattığı faaliyetler, "ILO Uluslararası Çocuk İşçiliğinin Ortadan Kaldırılması Programı"

çerçevesinde yürütülmüştür ve söz konusu çalışmalar uluslararası alanda "TİSK modeli" olarak tanınmaktadır. Bugün 12 Haziran Dünya Çocuk İşçiliğiyle Mücadele Günü olduğundan, ILO'nun çocuk işçiliği ile ilgili geçen sene yayınladığı raporda yer alan tavsiyelerin altını bir kez daha çizmek istiyorum.

TİSK'in engelli bireylerin istihdam edilebilirliklerini geliştirmeye yönelik birçok faaliyeti mevcuttur. Son dönemde, TİSK ve Türkiye Körler Federasyonu, körlere uygun iş ve mesleklerin belirlenmesine ilişkin Türkiye İş Kurumu ve TİSK tarafından finanse edilen bir Proje yürütmektedir. Proje çerçevesinde, Türk STK'ları ve üniversitelerden uzman ve akademisyenlerin katılımı ile metal imalatı ve sağlık sektörlerinde iki saha çalışması yapılmıştır. Projenin sonraki aşaması, söz konusu sektörlerde körlere ve görme bozukluğu çekenlere yönelik mesleki eğitim modüllerinin hazırlanması olacaktır.

Öte yandan, TİSK, kadınların istihdamının artırılması için etkin politikaların geliştirilmesine önemli katkılar yapmıştır. Türkiye'nin ilk Kadın İstihdamı Zirvesi, Konfederasyonumuz tarafından düzenlenmiş; işgücü piyasasında eşit fırsatların geliştirilmesi konusunda çeşitli araştırmalar yapılmıştır.

TİSK, bu yılın Aralık ayında 50'nci Kuruluş Yıldönümünü kutlayacaktır. ILO nezdinde Türk İşverenlerini temsil eden yegane çatı örgütü olan Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu, Türk işletmelerinin ekonomik ve sosyal gelişimi için 1962 yılındaki kuruluşundan bu yana yurt içinde ve yurt dışında görev yapmaktadır.

101. Çalışma Konferansı'nın dünya çalışma barışına ve refahına katkıda bulunmasını dilerim.

Teşekkür ederim.

EK-III
TÜRKİYE İŞÇİ DELEGESİ VE TÜRK-İŞ GENEL BAŞKANI
MUSTAFA KUMLU'NUN 101. ULUSLARARASI ÇALIŞMA
KONFERANSINDA YAPTIĞI KONUŞMA

Sayın Başkan,

Sayın Delegeler ve Katılımcılar,

Öncelikle ILO Genel Direktörü Sayın Somavia'ya, tüm dünyada insan onuruna yakışır iş, sosyal adalet ve barışın yaygınlaşması için bugüne kadar verdiği önemli katkıları için teşekkür ediyorum. Ayrıca, daha önce ILO bünyesinde yürüttüğü çalışmalar ve ITUC Genel Sekreterlik görevi dolayısıyla yalçından tanıdığımız Sayın Guy Ryder'ı yeni seçildiği ILO Genel Direktörlük görevi nedeniyle tebrik ediyor, kendisine başarılar diliyorum.

100. Çalışma Konferansından bugüne kadar geçen bir yılın ardından gördüğümüz tek şey; işsizlik, yoksulluk ve adaletsizliğin artması, örgütsüz toplumlar yaratılması ve insanların mutsuzluğa, dünyanın ise ekonomik ve sosyal bir çıkmaza sokulması olmuştur.

Meksika'da gerçekleştirilen G20 Çalışma Bakanları Zirvesine göre istihdamdaki büyümenin yüzde bir buçukta kalması, istihdam açığının kapatılmasını imkânsız hale getirecektir. ILO, 2007 yılından bugüne, genç işsiz sayısının dört milyon arttığını belirtmektedir. Kadınlar, iş yaşamında ucuz emek olarak kullanılmakta ve kayıt dışı istihdamın en önemli kaynağını oluşturmaktadır.

İçinde bulunduğumuz bu olumsuzluklara karşı, tüm insanlığın çıkarı ve mutluluğu için yapılması gerekenler belli iken; planların hala, krize neden olan düzeni ve finans çevrelerini kurtarmak üzerine yapılması anlaşılır gibi değildir.

Avrupa; hatta, Amerika da dahil olmak üzere pek çok ülkede çalışan kesim, çeşitli gösteriler ve seçimlerdeki tercihleriyle çalışan yoksullar sınıfı oluşturulmasına karşı tepki göstermektedir.

Değerli Delegeler,

Benim ülkemde, bu sorunların yanında kayıt dışı ekonominin de yaygın olması, durumu daha da kötüleştirmektedir. İnsanlar işsizlik ve yoksulluğun alternatifi olarak, kayıt dışında veya insan onuruna yakışmayan koşullarda çalışmaya zorlanmaktadır.

İstihdamı artırmak için hazırlanan Ulusal İstihdam Stratejisi belgesi, esnek çalışma biçimlerini yaygınlaştırmayı amaçlamakta, özel istihdam bürolarına işçi kiralama yetkisi verilmesini öngörmektedir. Ayrıca Hükümet, ulusal asgari ücreti bölgelere göre azaltmayı hedeflemekte, işçi ücretinin bir parçası ve geleceğinin teminatı olarak gördüğümüz kıdem tazminatı uygulamasında değişiklik yapılacağını açıklamaktadır. Kıdem tazminatında hak kaybına neden olacak her türlü girişimin, bizim için genel grev nedeni olacağım belirtmek isterim. Tüm bunlar, ülkemiz gerçeklerini göz ardı eden, çalışan kesimi yeterli sosyal güvenlik ve insan onuruna yakışır gelirden mahrum bırakacak, ağır sonuçları olan düzenlemelerdir.

Üzülerek ifade etmek isterim ki, bu tür yaklaşımları destekleyen ve kayıt dışı ekonomiyi kabullenen, hatta meşrulaştırarak hukuk altına almaya çalışan uluslararası kuruluşlar bulunmaktadır. Bu kuruluşlara, asıl yapılması gerekenin işsize iş bulmak, düzensiz ve güvencesiz işleri kaliteli ve insan onuruna yakışır işlere dönüştürmek olduğunu hatırlatmak isterim.

Değerli Delegeler,

Türkiye, iş kazası meydana gelen ülkeler arasında dünyada üçüncü, Avrupa ülkeleri arasında ise ilk sırada yer almaktadır. Bunun en önemli nedeni uygulamadaki eksikliklerdir.

Bu çerçevede, şu an TBMM'de olan İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısının bir an önce yasalaşmasını ve uygulamalardaki eksikliklerin giderilmesini bekliyoruz.

Değerli Delegeler,

Türkiye'de, çalışma hayatım ve sendikal hakları doğrudan etkileyecek yasal değişiklikler ve yeni Anayasa yapılması gündemdedir. Hazırlanacak Anayasa, sosyal devleti güçlendirmeli, endüstriyel ilişkilerde başta ILO ve Avrupa Birliği olmak üzere uluslararası normları gözetmeli, örgütlenme, grev, toplu pazarlık ve diğer tüm temel hak ve özgürlükleri garanti altına almalıdır. Konferansın başladığı günlerde, ülkemde havacılık sektöründe grev hakkını yasaklayan bir yasanın TBMM'de kabul edilmiş olması, bu ihtiyacın göstergesidir.

Toplu iş sözleşmesi, grev ve lokavt yasası ile sendikalar yasasını tek bir yasada birleştiren Toplu İş İlişkileri Yasa Tasarısı da TBMM gündemindedir. Tarafların üzerinde bütünüyle uzlaşma sağlayamadıkları bu tasarı, çalışan kesimin talepleri doğrultusunda son değişiklikler yapılarak bir an önce yasalaşmalıdır. Yasanın temel amacı işçilerin korkmadan sendikalara üye olmalarını sağlamak ve örgütlenmenin önündeki engelleri kaldırarak güçlü sendikaların varlığını sağlamak olmalıdır. Örgütlenmelerin işten çıkarmalarla sonuçlandığı ülkemde, örgütlenme hakkının güvence altına alınması elzemdir.

Ayrıca, Nisan ayında yürürlüğe giren bir yasayla kamu görevlilerinin sendikal haklarında değişiklik yapıldığını ifade etmek isterim. Ancak, yapılan bu değişiklik kamu görevlilerine ILO Sözleşmeleri ile uyumlu bir toplu sözleşme ve grev hakkı tanımış değildir. Halen pek çok kamu görevlisi, yasal sınırlama nedeniyle kapsam dışında kalmakta ve sendika üyesi olamamaktadır. Toplu Sözleşme Kurulunun işveren kanadı, gündemi tek taraflı olarak belirlemekte, Hakem Kurulu işveren çoğunluğunda oluşmakta ve bu durum kamu çalışanlarının beklentisini karşılamamaktadır.

Değerli Delegeler,

Dünya çalışanları için insan onuruna yakışır iş ve sosyal adalet diliyor, beni dinlediğiniz için teşekkür ediyorum.

EK- IV
SOSYAL KORUMA TABANLARINA İLİŞKİN 202 SAYILI
TAVSİYE KARARI, 2012

Sosyal Koruma Ulusal Tabanları Hakkında Tavsiye Kararı

*Onay: Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 101. Oturumu (14 Haziran 2012),
Cenevre*

Giriş

Uluslararası Çalışma Ofisi Yönetim Kurulu tarafından toplantıya çağrılan ve Cenevre'de, 30 Mayıs 2012 tarihinde, 101. Oturumunda toplanan Uluslararası Çalışma Örgütü Genel Konferansı;

Sosyal güvenlik hakkının, bir insan hakkı olduğunu teyit ederek;

Sosyal güvenlik hakkının, istihdamın desteklenmesiyle birlikte, gelişme ve ilerleme için bir ekonomik ve sosyal gereklilik olduğunu kabul ederek;

Sosyal güvenliğin; yoksulluğun, eşitsizliklerin, sosyal dışlanmanın ve sosyal güvencesizliğin azaltılması ve önlenmesi, ırk, cinsiyet ve fırsat eşitliğinin geliştirilmesi ve kayıtdışı istihdamdan kayıtlı istihdama geçişin desteklenmesi için önemli bir araç olduğunu kabul ederek;

Sosyal güvenliğin, insanın iş piyasasındaki ve ekonomideki değişikliklere uyum sağlama becerisini güçlendiren, insana yapılan bir yatırım olduğunu ve sosyal güvenlik sistemlerinin sosyal ve ekonomik düzenli istikrar sağlayıcı olarak işlev gördüğünü, kriz dönemlerinde ve sonrasında toplam talebi canlandırmaya katkı

sağladığını ve daha sürdürülebilir bir ekonomiye geçişi desteklediğini dikkate alarak;

Sosyal içermeyi de kapsayan uzun vadeli sürdürülebilir büyümenin desteklenmesini hedefleyen politikalara verilen önceliğin aşırı yoksulluğun üstesinden gelinmesine, eşitsizliklerin ve bölge içi ve bölgeler arasındaki sosyal farklılıkların azaltılmasına katkı sağladığını dikkate alarak;

Kayıtlı istihdama geçişin ve sürdürülebilir sosyal güvenlik sistemlerinin kurulmasının birbirlerini güçlendirdiğini kabul ederek;

Philadelphia Beyannamesi'nin, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün resmi yükümlülüğünün, "ihtiyacı olan herkese asgari bir gelirin ve bütün tıbbi bakımların sağlanması amacıyla sosyal güvenlik önlemlerinin yaygınlaştırılmasını (...) gerçekleştirmeye" katkıda bulunmak olduğunu kabul ettiğini hatırlatarak,

İnsan Hakları Uluslararası Evrensel Beyannamesi'ni, özellikle 22. ve 25. maddelerini ve Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara Dair Uluslararası Sözleşme'nin özellikle 9, 11 ve 12. maddelerini dikkate alarak,

Ayrıca, ILO sosyal güvenlik standartlarını; özellikle 102 Sayılı Sosyal Güvenliğin Asgari Standartları Hakkında 1952 tarihli Sözleşmesini, 67 Sayılı Gelir Güvencesine Dair 1944 tarihli Tavsiye Kararını ve 1944 tarihli 69 Sayılı Tıbbi Bakım Tavsiye Kararını da dikkate alarak ve bunların geçerliliklerini koruduklarını ve sosyal güvenlik sistemleri için önemli referanslar olmaya devam ettiklerini kaydederek;

Adil Bir Küreselleşme İçin Sosyal Adalet Hakkında ILO Beyannamesi'nin; Üyelerin ve Örgüt'ün özellikle uluslararası çalışma standartları aracılığıyla ILO'nun anayasal görevini yerine getirmesini ve verimli tam istihdamı ve insan onuruna yakışır iş ilkesini ekonomik ve sosyal politikaların merkezine yerleştirmeye yönelik taahhüt ve çabalarını: ... (ii) özellikle sosyal güvenliğin herkese yaygınlaştırılması (...) için ulusal koşullara uyumlu hale getirilmiş ve sürdürülebilir (...) sosyal koruma önlemlerini almak ve kuvvetlendirmek hedefine dayanması gerektiğini kabul ettiğini hatırlatarak,

Sosyal güvenlik sisteminin bütünü çerçevesinde, üyelerin durumuna ve gelişme seviyelerine uyarlanmış sosyal güvenlik tabanlarının oluşturulması amacıyla ILO'nun mevcut sosyal güvenlik standartlarını tamamlayacak ve üyelere tavsiyeler sağlayacak nitelikte bir tavsiye kararı almasına ihtiyaç duyulduğunun farkında olan Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 100. Oturumunda (2011) kabul edilen sosyal koruma (sosyal güvenlik) üzerindeki tartışmayla ilgili kararı ve sonuçları dikkate alarak,

Oturumun gündemindeki dördüncü maddenin konusunu oluşturan sosyal koruma tabanlarına ilişkin belli önerilerin benimsenmesine karar verdikten sonra,

Bu önerilerin bir Tavsiye Kararı şeklini almasına karar verdikten sonra,

İki bin on iki yılının Haziran ayının bu ondördüncü gününde, Sosyal Koruma Tabanları Tavsiye Kararı olarak adlandırılabilir aşağıdaki tavsiye kararını kabul etmiştir:

I. AMAÇ, KAPSAM VE İLKELER

1. Bu Tavsiye Kararı, Üyelere;

- (a) ulusal sosyal güvenlik sistemlerinin temel unsuru olarak, sosyal koruma tabanlarını, duruma göre, kurmak veya sürdürmek;
- (b) ILO'nun sosyal güvenliğe ilişkin standartlarının rehberliğinde, mümkün olduğu kadar fazla kişiye daha üst düzey sosyal güvenliği kademeli olarak sağlayan sosyal güvenliği genişletme stratejileri dâhilinde sosyal koruma tabanlarını uygulamaya koymak

için yol gösterir.

2. Bu Tavsiye Kararı'nın amacına uygun olarak, sosyal koruma tabanları, yoksulluk, kırılganlık ve sosyal dışlanmayı önlemeyi veya azaltmayı amaçlayan bir korumayı temin eden ulusal düzeyde tanımlanmış temel sosyal güvenlik teminatlarıdır.

3. Bu Tavsiye Kararına geçerlilik kazandırmakla yükümlü Devletin genel ve temel sorumluluğunu kabul ederek, Üyeler aşağıdaki ilkeleri uygulamalıdır:

- (a) Sosyal dayanışmaya dayalı korumanın evrenselliği;
- (b) Ulusal mevzuatın öngördüğü yardımlara hak kazanma;
- (c) Yardımların yeterliliği ve öngörülebilirliği;
- (d) Ayrımcılık yapmama, toplumsal cinsiyet eşitliği ve özel ihtiyaçlara cevap verebilirlik;
- (e) Kayıtdışı ekonomide çalışan kişiler de dâhil edilmek üzere sosyal içerme;
- (f) Sosyal güvenlik teminatları kapsamında olan kişilerin haklarına ve onuruna saygı;

- (g) Hedeflerin ve sürelerin belirlenmesi de dâhil olmak üzere kademeli olarak gerçekleştirme;
- (h) Sosyal güvenlik rejimlerini finanse edenler ile bu rejimlerden faydalananların sorumlulukları ve çıkarları arasında mümkün olan en iyi dengenin kurulması ile birlikte finansman bakımından dayanışma;
- (i) Finansman mekanizmaları ve yardım tedarik sistemleri dâhil olmak üzere yöntem ve yaklaşım çeşitliliğinin göz önünde bulundurulması;
- (j) Şeffaf, sorumlu ve sağlıklı mali yönetim ve idare;
- (k) Sosyal adalet ve hakkaniyet dikkate alınarak finansal, parasal ve ekonomik sürdürülebilirlik;
- (l) Sosyal, ekonomik ve istihdam politikaları ile uyum;
- (m) Sosyal koruma hizmetlerini sağlamakla yükümlü kurumlar arasında uyum;
- (n) Sosyal güvenlik sistemlerinin etkinliğini arttıran kaliteli kamu hizmetleri;
- (o) Şikâyet ve itiraz usullerinin etkinliği ve erişebilirliği;
- (p) Uygulamanın düzenli olarak izlenmesi ve dönemsel değerlendirme;
- (q) Tüm çalışanlar için sendikal özgürlüğe ve toplu pazarlığa tam saygı;
- (r) İşçi ve işverenleri temsil eden örgütler ile birlikte üçlü katılımın yanı sıra, ilgili kişileri temsil eden ve uygun diğer örgütlere danışma.

II. ULUSAL SOSYAL KORUMA TABANLARI

4. Üyeler, ulusal durumlarına göre, mümkün olan en kısa sürede temel sosyal güvenlik teminatlarından oluşan sosyal koruma tabanlarını kurmalı ve sürdürmelidir. Bu teminatlar, asgari düzeyde, ihtiyaç sahibi herkese, yaşam boyunca, ulusal düzeyde zaruri olarak tanımlanmış mal ve hizmetlere etkin erişimi birlikte temin eden temel sağlık hizmetlerini ve gelir güvencesini sağlamalıdır.

5. Madde 4'te belirtilen sosyal koruma tabanları aşağıdaki asgari temel sosyal güvenlik teminatlarından oluşmalıdır:

- (a) Analık bakımı de dâhil olmak üzere, yararlanılabilirlik, erişilebilirlik, kabul edilebilirlik ve kaliteli olma ölçütlerine uyan temel sağlık hizmetlerini teşkil eden ulusal düzeyde tanımlanmış mal ve hizmetlerin tamamına erişim;
- (b) Beslenme, eğitim, bakım ve diğer gerekli mal ve hizmetlere erişim sağlayacak şekilde, çocuklar için en azından ulusal düzeyde tanımlanmış asgari seviyede temel gelir güvencesi;
- (c) Özellikle hastalık, işsizlik, analık ve maluliyet hallerinde, aktif çalışma yaşında olup yeterli gelir kazanamayan kişiler için en azından ulusal düzeyde tanımlanmış asgari seviyede temel gelir güvencesi;
- (d) Yaşlı kişiler için, en azından ulusal düzeyde tanımlanmış asgari seviyede temel gelir güvencesi.

6. Mevcut uluslararası yükümlülükleri saklı kalmak kaydı ile Üyeler, bu Tavsiye Kararında belirtilmiş olan temel sosyal güvenlik teminatlarını, ulusal mevzuatta tanımlandığı şekilde en azından ikamet edenlerin tamamına ve çocuklara sağlamalıdır.

7. Temel sosyal güvenlik teminatları kanunla belirlenmelidir. Ulusal mevzuat, bu teminatları etkin kılan yardımların türünü, hak kazanma koşullarını ve seviyelerini belirtmelidir. **Tarafsız, şeffaf**(*), etkili, basit, hızlı, erişilebilir ve pahalı olmayan şikâyet ve itiraz usulleri de belirtilmelidir. Şikâyet ve itiraz usullerine erişim, talepte bulunan için masrafsız olmalıdır. Ulusal yasal

(*) T.C. Hükümeti temsilcisi tarafından verilen öneri sonucunda Komite tarafından kabul edilen metin.

çerçevelere uyulması hususunda iyileştirme sağlayacak sistemler hayata geçmelidir.

8. Üyeler, temel sosyal güvenlik teminatlarını tanımlarken aşağıdaki hususları göz önüne almalıdır:

- (a) Sağlık hizmetlerine ihtiyaç duyan kişiler, temel sağlık hizmetlerine erişimin mali sonuçlarına bağlı olarak ağır bir yükümlülük ve artan bir yoksulluk riski ile karşı karşıya kalmamalıdır. En savunmasız durumdaki kişiler için doğum öncesi ve sonrası ücretsiz tıbbi bakım da öngörülmelidir;
- (b) Temel gelir güvencesi onurlu bir yaşam imkânı vermelidir. Ulusal düzeyde belirlenmiş asgari gelir seviyeleri, gerekli mal ve hizmetlerin tamamının parasal değerine, ulusal yoksulluk sınırlarına, sosyal yardım için gelir eşiklerine veya ulusal mevzuat ya da uygulamalarla belirlenmiş diğer benzer eşiklere karşılık gelebilir ve bölgesel farklılıkları göz önüne alabilir;
- (c) Temel sosyal güvenlik teminatlarının seviyeleri, duruma göre, ulusal mevzuat veya uygulamalarda düzenlenmiş şeffaf bir yöntem çerçevesinde düzenli olarak gözden geçirilmelidir;
- (d) Bu teminatların seviyelerinin belirlenmesi ve gözden geçirilmesi hususunda, işçi ve işverenleri temsil eden örgütler ile birlikte üçlü katılımın yanı sıra, ilgili kişileri temsil eden ve diğer uygun örgütlere danışma konusunun temini sağlanmalıdır.

9. (1) Temel sosyal güvenlik teminatlarını sağlarken Üyeler, ulusal bağlamda en etkili ve etkin yardımların ve rejimlerin birleşimini uygulamak amacıyla farklı yaklaşımları göz önüne almalıdır.

(2) Bu yardımlar, çocuk ve aile yardımlarını, hastalık ve sağlık bakımı yardımlarını, analık yardımlarını, maluliyet yardımlarını, yaşlılık yardımlarını, ölüm yardımlarını, işsizlik yardımlarını ve istihdam güvencelerini, iş kazası ve meslek hastalıkları yardımlarını ve nakdi veya ayni diğer bütün sosyal yardımları içerebilir.

(3) Bu yardımları sağlayan rejimler, evrensel yardım rejimleri, sosyal sigorta ve sosyal yardım rejimleri, negatif gelir vergisi rejimleri, kamu istihdamı rejimleri ve istihdama destek rejimleri gibi rejimleri kapsayabilir.

10.Ulusal sosyal koruma tabanlarını tasarlarken ve uygularken Üyeler:

- (a) Önleyici, destekleyici ve aktif tedbirleri, yardımları ve sosyal hizmetleri birleştirmelidir;
- (b) Kamu ihalelerinin düzenlenmesini, devlet ödeneklerinin tahsisini, iş teftişini, işgücü piyasası politikalarını ve vergi teşvikini içeren politikalar ile eğitimi, mesleki eğitimi, üretken becerileri ve istihdam edilebilirliği destekleyen politikalar öngörerek, verimli ekonomik faaliyeti ve kayıtlı istihdamı desteklemelidir;
- (c) Kayıtlı istihdamı, gelir oluşumunu, eğitimi, okur-yazarlılığı, mesleki eğitimi, nitelikleri ve istihdam edilebilirliği artıran, kırılganlığı azaltan ve saygın iş çerçevesinde, güvenli işi, girişimciliği ve sürdürülebilir işletmeleri destekleyen diğer politikalarla koordinasyonu sağlamalıdır.

11.(1) Üyeler, farklı toplum gruplarının katkı sağlama kapasitelerini de göz önüne almak suretiyle, ulusal sosyal koruma tabanlarının mali, parasal ve ekonomik sürdürülebilirliğini sağlamak amacıyla gerekli kaynakları harekete geçirmek için birçok farklı yöntemi kullanmayı değerlendirmelidir. Bu

yöntemler, vergi ve sigorta prim yükümlülüklerine etkin olarak uyulmasının sağlanmasını, harcamaların önceliğinin yeniden belirlenmesini veya daha geniş ve yeterli düzeyde artan bir gelir tabanının oluşmasını, ayrı ayrı veya birlikte içerebilir.

(2) Bu yöntemleri uygularken Üyeler, hile, vergi kaçakçılığı ve sigorta primlerinin ödenmemesini önleyecek tedbirleri alma gerekliliğini incelemelidir.

12.Ulusal sosyal koruma tabanları ulusal kaynaklarla finanse edilmelidir. Ekonomik ve mali kapasiteleri teminatları uygulamak için yetersiz olan Üyeler, kendi çabalarını tamamlayıcı uluslararası düzeyde bir işbirliği ve destek arayabilir.

III. SOSYAL GÜVENLİĞİN GENİŞLETİLMESİ İÇİN ULUSAL STRATEJİLER

13.(1) Üyeler, etkin bir sosyal diyalog ve sosyal katılım vasıtasıyla ulusal danışmaya dayalı sosyal güvenliği genişletme stratejilerini oluşturmalı ve uygulamaya koymalıdır. Ulusal stratejiler aşağıdakileri içermelidir:

- (a) Asgari seviyede sosyal güvenlik teminatları olmayan ülkeler için bir başlangıç noktası ve kendi ulusal sosyal güvenlik sistemlerinin temel bir unsuru olarak ulusal sosyal koruma tabanlarının uygulanmasına öncelik vermek;
- (b) Üyelerin ekonomik ve mali olanaklarını yansıtan, mümkün olduğu kadar fazla sayıda kişiye, mümkün olduğu kadar kısa sürede daha yüksek koruma düzeylerini sağlamaya çalışmak.

(2) Bu amaçla, Üyeler, kademeli olarak ulusal politika hedefleri ile uygun, uyumlu ve eksiksiz sosyal güvenlik sistemlerini tesis etmeli ve sürdürmeli ve sosyal güvenlik politikalarını diğer kamu politikalarıyla uyumlu hale getirmeye çalışmalıdır.

14.Ulusal sosyal güvenliği genişletme stratejilerini oluştururken ve uygularken, Üyeler:

- (a) Ulusal öncelikleri yansıtan hedefleri belirlemeli;
- (b) Korumadaki boşlukları ve engelleri belirlemeli;
- (c) Prim ödeme kapasitesine sahip ilgili tüm kişilere mevcut prim ödeme rejimlerini yaymak da dâhil olmak üzere, primli, primsiz veya her ikisini kapsayan, uygun ve etkili şekilde koordine edilen rejimler yoluyla bu boşlukların kapatılması için çalışmalı;
- (d) Duruma göre mesleki eğitim veya diğer tedbirler de dâhil olmak üzere, aktif iş piyasası politikaları ile sosyal güvenliği tamamlamalı;
- (e) Hedeflerin kademeli bir şekilde gerçekleşmesi için finansal ihtiyaçlar ve kaynaklar ile süreleri ve aşamaları belirlemeli;
- (f) Sosyal koruma tabanlarını ve genişletme stratejilerini daha iyi tanıtmalı ve sosyal diyalog çerçevesi de dâhil olmak üzere bilgilendirme programları başlatmalıdır.

15.Sosyal güvenliği genişletme stratejileri; kayıtlı istihdam içerisinde çalışan kişiler kadar kayıtdışı istihdamda çalışan kişiler için de uygulanmalı, kayıtlı

istihdamın gelişmesini ve kayıtdışılığın azaltılmasını desteklemeli, Üyelerin sosyal, ekonomik ve çevresel kalkınma planlarına dâhil edilmeli ve onların uygulamaya konmasını kolaylaştırmalıdır.

16.Sosyal güvenliği genişletme stratejileri, dezavantajlı gruplara ve özel ihtiyaç sahibi kişilere destek sağlamalıdır.

17.Üyeler, ulusal planda, hedefleri, öncelikleri ve ekonomik ve parasal kapasiteleri yansıtan eksiksiz sosyal güvenlik sistemlerini kurarken, 102 sayılı 1952 tarihli Sosyal Güvenlik (Asgari Standartlar) Sözleşmesinde veya sosyal güvenliğe ilişkin daha gelişmiş standartlar koyan diğer ILO Sözleşmelerinde ve Tavsiye Kararlarında belirtilen tür ve seviyeye ulaşmayı amaçlamalıdır.

18.Üyeler, ulusal koşulların izin verdiği en kısa sürede, 102 sayılı 1952 tarihli Sosyal Güvenlik (Asgari Standartlar) Sözleşmesini onaylamayı değerlendirmelidir. Ayrıca Üyeler, duruma göre, sosyal güvenliğe ilişkin daha gelişmiş standartlar koyan diğer ILO Sözleşmelerini ve Tavsiye Kararlarını onaylamayı veya yürürlüğe koymayı da değerlendirmelidir.

IV. İZLEME

19.Üyeler, işçi ve işverenleri temsil eden örgütler ile birlikte üçlü katılımın yanı sıra, ilgili kişileri temsil eden ve ilgili diğer örgütlere danışma da dâhil olmak üzere ulusal düzeyde tanımlanmış uygun mekanizmalar aracılığıyla sosyal koruma tabanlarının uygulamaya konmasında ve ulusal sosyal güvenliği genişletme stratejilerinin diğer hedeflerini gerçekleştirmede kaydedilen ilerlemeyi izlemelidir.

20. Üyeler, kaydedilen ilerlemeleri değerlendirmek ve sosyal güvenliğin yatay ve dikey genişletilmesinin sürdürülmesi amacını taşıyan politikaları incelemek amacıyla düzenli olarak ulusal istişareler düzenlemelidir.

21. 19. Paragraf'ın amaçlarına uygun olarak, Üyeler, düzenli olarak, özellikle cinsiyet durumuna göre dağılımı yapılmış sosyal güvenlik verilerinin, istatistiklerinin ve göstergelerinin tamamını toplamalı, derlemeli, incelemeli ve yayınlamalıdır.

22. Sosyal güvenlik verilerini, istatistiklerini ve göstergelerini hazırlamak için kullanılan kavramları, tanımları ve yöntemi oluştururken veya gözden geçirirken, Üyeler, Uluslararası Çalışma Örgütü tarafından sağlanan rehberliği, özellikle de, duruma göre, Dokuzuncu Uluslararası Çalışma İstatistikçileri Konferansı'nda kabul edilen sosyal güvenlik istatistiklerinin geliştirilmesine ilişkin Kararı göz önünde bulundurmalıdır.

23. Üyeler, sosyal güvenlik veri sistemlerinde kayıt altında olan özel kişisel bilgileri korumaya ve bunların güvenliğini sağlamaya yönelik yasal bir çerçeve oluşturmalıdır.

24.(1) Üyeler, kendi aralarında ve Uluslararası Çalışma Ofisi ile sosyal güvenlikle ilgili stratejiler, politikalar ve uygulamalar konusunda bilgi, deneyim ve uzmanlık alış verişinde bulunmaya teşvik edilmektedir.

(2) Bu Tavsiye Kararlarının uygulanması çerçevesinde, Üyeler kendi yetki alanları dâhilinde, Uluslararası Çalışma Örgütü ve diğer ilgili uluslararası kuruluşlardan teknik yardım talep edebilir.

EK V - ÜLKEMİZ HEYET LİSTESİ

HÜKÜMET KESİMİ

HEYET BAŞKANI

Faruk ÇELİK Bakan

DELEGELER

Erhan BATUR Müsteşar Yrd V.

Oğuz DEMİRALP Büyükelçi

SAYIN BAKAN'A REFAKAT EDECEK HEYET

Halil ETYEMEZ Bakan Yardımcısı

Raşit AKGÜL Koruma Müdürü

Kayhan ÜNAL Basın Müşaviri

Ali AYBEY

Bakan Danışmanı

Burcu BECERMEN Mütercim

TEKNİK DANIŞMANLAR

M. Haki COŞKUN DİYİH Genel Md. V.

Ali Kemal SAYIN Çalışma Genel Md.

Prof. Dr. Cem KILIÇ Gazi Üniversitesi

Prof. Dr. Zeki PARLAK Marmara Üniversitesi

Ali SANDAL

Serdar EKİNCİ DİYİH-YİH Uzmanı

Ahmet Tunç DEMİRTAŞ DİYİH-YİH Uzman Yrd.

Asuman AKTAŞ DİYİH-YİH Uzman Yrd.

Mehmet SELVİ DİYİH-YİH Uzman Yrd.

A.Rıza Levent GENÇ Çalışma Müşaviri

Halit OYMAN Uzman

İŞVEREN KESİMİ

DELEGELER

Tuğrul KUDATGOBİLİK

TİSK, Yönetim Kurulu Başkanı

Bülent PİRLER

Delege V. - Danışman

TEKNİK DANIŞMANLAR

Prof. Dr. Tankut CENTEL

Koç Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğr.Üyesi

İ. Sancar BAYAZIT

Çimento Endüstrisi İşverenleri Sen. Gen. Sek.

Av. Başar Ay

Türkiye Tekstil San. İşverl. Sen. Gen. Sek.

Akansel KOÇ

Türkiye Deri San. İşverl. Sen. Gen. Sek.

Av. Hakan YILDIRMOĞLU

Türkiye Metal San. Sen. Gen. Sek. Başyrd.

Av. Ulaş YILDIZ

TİSK Müşavir Avukatı

Tuba Burcu ŞENEL

TİSK Araştırma Eğitim ve Dış İlişkiler Uzm.

GÖZLEMCİLER

Mustafa KONUK

Kamu İşlt. İşverenl. Sen. Yön. K. Bşk.

Faruk ŞAHİN

Kamu İşlt. İşverenl. Sen. Yön. K. Bşk. V.

Hüseyin EREN

Mah. İdareler Kamu İşv. Sen. Yön. K. Bşk. V.

Av. Samim ERGENELİ

Türkiye Tekstil San. İşverl. Sen. Gen. Sek. Yrd.

Dr. H. Serdar ŞARDAN

Çimento Endüst. İşverl. Sen. Araşt. ve Eğit. Müd.

Fatih TOKATLI

Türkiye Metal San. Sen. Uluslararası İlişk. Md.

Av. Şeyda AKTEKİN

Türkiye Metal San. Sen. Müşavir Avukatı

Av. Ömer Emre KAYNAK

Türkiye Tekstil San. İşverenleri Sen. Avukatı

İŞÇİ/CALISAN KESİMİ

DELEGE

Mustafa KUMLU

TÜRK-İŞ, Genel Başkanı

TEKNİK DANIŞMANLAR

Mahmut ARSLAN

HAK-İŞ, Genel Başkan

Ahmet GÜNDOĞDU

MEMUR-SEN, Genel Başkanı

Ergün ATALAY

TÜRK-İŞ, Genel Mali Sekreteri

Dr. Osman YILDIZ

HAK-İŞ, Genel Sekreteri

Ahmet DEMİRCİ

KAMU-SEN, Gen.Dış.İlişk.Gen.Sek.

Uğraş GÖK

TÜRK-İŞ, Dış İlişkiler Sorumlusu

Hacı Bayram TONBUL

MEMUR-SEN, Gen. Mevz. ve Topl.

Sözl.Gn.Sek.

GÖZLEMCİLER

İsmail KONCUK

KAMU-SEN, Genel Başkan

Settar ASLAN

HAK-İŞ, Genel Bşk. Yrd.

Mehmet ŞAHİN

HAK-İŞ, Genel Bşk. Yrd.

Metin MEMİŞ

MEMUR-SEN, Teşkilatlanma Gn. Sekreteri

Hakan SÜKÜN

TÜRK-İŞ, Dış İlişkiler Uzm.

Burak EKMEKÇİOĞLU

TÜRK-İŞ, Dış İlişkiler Uzm.

Turgut YILMAZ

TÜRK-İŞ, BASS Sen. Gn. Bşk.

Durmuş DÜZGÜN

TÜRK-İŞ, T. Maden-İş Sen. Gn. Mali Sekr.

Kazım BELEK

TÜRK-İŞ, Çimse-İş Sen. Gn. Sek.

Hamza AKYÜZ

TÜRK-İŞ, Harb-İş Sen. Gn. Eğit. Sek.

Yusuf DOĞAN

TÜRK-İŞ, Yol-İş Sen. Gn. Mali Sek.

Eyüp ALABAŞ

TÜRK-İŞ, Genel Maden-İş Sen. Gn. Bşk.

Mürsel TURBAY

MEMUR-SEN, Bem-Bir Sen Gn. Bşk.

Behzat CİNKILIÇ

TÜRK-İŞ, Genel Maden-İş Sen. Gn. Sek.

Osman TİMURTAŞ

MEMUR-SEN, Gn.Bşk.Dan.Ulusal.İlişk.Koord.